

คู่มือ

คนไทยในศรีลังกา

ความสัมพันธ์
ระหว่างไทย-ศรีลังกา

การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต

วันสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย : 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2498 (ค.ศ. 1955) เป็นระดับ
อัครราชทูต ต่อมาเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2504 (ค.ศ. 1961) ได้ยกระดับเป็นระดับเอกอัครราชทูต
โดยในเบื้องต้นให้มีสำนักงานประจำที่กรุงเดลี ประเทศอินเดีย ดูแล ต่อมาจึงได้เปิดสถานเอกอัครราชทูต
ณ กรุงโคลัมโบ ในปี พ.ศ. 2520 (ค.ศ. 1977)

รายนามเอกอัครราชทูตไทยประจำสาธารณรัฐประชาธิปไตยสังคมนิยมศรีลังกา มีดังนี้

สำนักงานประจำที่กรุงเดลี อินเดีย

1. นายบุญชัย เจริญไทย 2500 - 2502
2. นายสุกิจ นิมมานเหมินท์ 2503 - 2505
3. นายจิตติ สุจริตกุล 2506 - 2510
4. พระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าเปรมบุรฉัตร 2510 - 2515
5. นายโสภาท สุทธิวาทนฤพุดิ 2515 - 2518

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโคลัมโบ ศรีลังกา

6. นางสาวอัมพา ภัทรนาวิก 2520 -2524
7. นายอาณัติ สุวรรณวิหค 2524 - 2529
8. นางขจร ไสภณ 2530 - 2532
9. นายอภิรักษ์ ปวงระฤทธิ 2532 - 2535
10. นายนรินทร์ พรธรรม 2535 - 2538
11. นายสำเร็จ ลักษณะสุด 2539 - 2540
12. นายสุภากร พานิช 2541 - 2543
13. นายเจิม ติวยานนท์ 2543 - 2546
14. นายกาญจน์ ชีรานนท์ 2546 - 2549
15. นายสัจจพันธุ์ อุตถากร 2549 - 2550
16. นายทินกร กวรรณสูต 2550 - 2554
17. นายพลเดช วรฉัตร 2555 - ปัจจุบัน

การเยือนระดับพระราชวงศ์

- พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จเยือนศรีลังกา เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2450 (ค.ศ. 1907)

- พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดลและพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พร้อมด้วยสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เสด็จฯ เยือนศรีลังกา เมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2482 (ค.ศ. 1939)

(สำเนาภาพถ่ายจากหนังสือพิมพ์ศรีลังกา เก็บที่วัดธีรพุทธมาราม กรุงโคลัมโบ)

- พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จฯ เยือนศรีลังกา เมื่อปี พ.ศ. 2493 (ค.ศ. 1950)

(สำเนาภาพถ่ายที่เก็บที่วัดธิปทุตตมาราม กรุงโคลัมโบ)

- พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ เสด็จฯ เยือนศรีลังกา เมื่อวันที่ 21 - 28 มิถุนายน พ.ศ. 2532 (ค.ศ. 1989)
- สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จฯ เยือนศรีลังกา เมื่อวันที่ 19 - 24 มกราคม พ.ศ. 2536 (ค.ศ. 1993)
- สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จฯ เยือนศรีลังกา เมื่อวันที่ 23 - 29 สิงหาคม พ.ศ. 2542 (ค.ศ. 1999)
- สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เสด็จฯ เยือนศรีลังกา และได้พระราชทานพระไตรปิฎกฉบับอักษรโรมันให้แก่รัฐบาลศรีลังกา เมื่อวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2548 (ค.ศ. 2005)

ความตกลงระหว่างไทยกับศรีลังกา

1. ความตกลงว่าด้วยบริการขนส่งทางอากาศ ปี พ.ศ. 2493 (ค.ศ. 1950)
2. ความตกลงทางวัฒนธรรม ปี พ.ศ. 2524 (ค.ศ. 1981)
3. อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้ พ.ศ. 2533 (ค.ศ. 1990)
4. ความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน ปี พ.ศ. 2539 (ค.ศ. 1996)
5. ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจและวิชาการ ปี พ.ศ. 2539 (ค.ศ. 1996)
6. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการบูรณะโบราณสถานวัดธรรมาราม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปี พ.ศ. 2547 (2004)
7. ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการประมง ปี พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004)
8. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคีด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและบริการสารสนเทศ ปี พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004)
9. สนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางกฎหมายทางอาญา ปี พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004)
10. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการเกษตร ปี พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004)
11. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ปี พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004)
12. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือเกี่ยวกับการลงทุน ปี พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004)
13. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการแลกเปลี่ยนข่าวกรองระหว่างกองทัพไทยกับกองทัพบกศรีลังกา ปี พ.ศ. 2548 (ค.ศ. 2005)
14. บันทึกความเข้าใจระหว่างกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งราชอาณาจักรไทยและกระทรวง เทคโนโลยี การวิจัยและพลังงานนิวเคลียร์แห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา ปี พ.ศ. 2556 (ค.ศ. 2013)
15. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแห่งราชอาณาจักรไทยกับกระทรวงพัฒนาเศรษฐกิจสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา ปี พ.ศ. 2556 (ค.ศ. 2013)
16. ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกาว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและหนังสือเดินทางราชการ ปี พ.ศ. 2556 (ค.ศ. 2013)

ข้อมูลทั่วไป

เกี่ยวกับสาธารณรัฐประชาธิปไตย

สังคมนิยมศรีลังกา

ที่ตั้ง :	เป็นเกาะในมหาสมุทรอินเดีย ความยาว 353 กิโลเมตร กว้าง 183 กิโลเมตร
พื้นที่ :	65,610 ตารางกิโลเมตร
ภูมิอากาศ :	ร้อนชื้น ฝนตกชุก อุณหภูมิเฉลี่ย 27 องศาเซลเซียส
เมืองหลวง :	Sri Jayawardenapura - Kotte
เมืองศูนย์กลางธุรกิจ :	โคลัมโบ
ประชากร :	21,675,648 ล้านคน (ก.ค. 2556) เป็นลำดับที่ 59 ของโลก
เชื้อชาติ :	สิงหล 73.8 % มัวร์ 7.2 % ทมิฬอินเดีย 4.6 % ทมิฬศรีลังกา 3.9 % อื่นๆ 10.5 %
ศาสนา :	พุทธ 69.1 % อิสลาม 7.6 % ฮินดู 7.1 % คริสต์ 6.2 % อื่นๆ 10 %
ภาษา :	สิงหล ทมิฬ และอังกฤษ
เวลา :	ช้ากว่าประเทศไทย 1 ชั่วโมง 30 นาที
การขับรถ :	ชิดด้านซ้าย เหมือนประเทศไทย
	จำกัดความเร็วในบริเวณชุมชน 56 กิโลเมตรต่อชั่วโมง
	บริเวณนอกชุมชน 72 กิโลเมตร ต่อชั่วโมง
ระบบไฟฟ้า :	230 -240 V ใช้ปลั๊กเหลี่ยมสามขา

สัญลักษณ์ของศรีลังกา

1. ธงชาติ

ศรีลังกาได้รับเอกราชเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2491 (ค.ศ. 1948) ธงที่ห้อยในวันที่ได้รับเอกราชเป็นธงของกษัตริย์องค์สุดท้ายซึ่งมีนามว่า วิกรมราชสิงห์ เป็นรูปราชสีห์เท้าขวาหน้าถือดาบ มีใบโพธิ์อยู่ตรงมุม 4 ใบ นายกรัฐมนตรีคนแรกของศรีลังกา คือ นาย D.S. Senanayake ได้แต่งตั้งคณะกรรมการออกแบบธงชาติและเมื่อ ปี พ.ศ. 2493 (ค.ศ. 1950) คณะกรรมการได้อนุมัติธงชาติที่มีขอบเป็นสีเขียว มีแถบอยู่ทางขวา 2 แถบ สีเขียวและสีส้ม และมีพื้นสีแดงเข้มอีกด้านหนึ่งมีรูปราชสีห์เท้าขวาถือดาบอยู่ตรงกลาง ตรงมุมมีใบโพธิ์สีเขียว 1 ใบอยู่แต่ละมุม รวม 4 ใบ ธงนี้ได้ขึ้นสู่เสาเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ.2493 (ค.ศ. 1950)

ความหมายของส่วนต่างๆ ของธงชาติศรีลังกา

ราชสีห์ หมายถึง ชาวสิงหล

ดาบ หมายถึง อธิปไตยของประเทศ

ด้ามดาบ หมายถึง ดิน น้ำ ลม ไฟ

แผงคอของราชสีห์ หมายถึง การนับถือศาสนา ปัญญา และสมาธิ

คราของราชสีห์ หมายถึง คำพูดที่บริสุทธิ์

จมูก หมายถึง สติปัญญา

อู้ง่าหน้า หมายถึง ความมั่งคั่ง

แถบสีเขียว หมายถึง ชาวมุสลิม

แถบสีส้ม หมายถึง ชาวทมิฬ

ขอบสีเขียว หมายถึง ชนกลุ่มน้อยอื่นๆ

ใบโพธิ์ หมายถึง ศาสนาพุทธ

ใบโพธิ์ 4 ใบ หมายถึง ความมีเมตตา ความเป็นมิตร ความสุข และความสงบร่มเย็น

พื้นสีแดงเข้ม หมายถึง ชนกลุ่มน้อยที่นับถือศาสนาอื่นๆ

2. ตราสัญลักษณ์

เมื่อเป็นอาณานิคมของอังกฤษ ศรีลังกาใช้ตราสัญลักษณ์มงกุฎของอังกฤษ และใช้ต่อมาหลังจากได้รับเอกราชแล้ว คณะกรรมการแห่งชาติได้ประกาศใช้ตราประทับสัญลักษณ์ของศรีลังกาแบบใหม่ เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2515 (ค.ศ. 1972) เป็นรูปราชสีห์ถือดาบด้วยเท้าขวาหน้า อยู่กลางกลีบดอกไม้ มีรวงข้าวขนาบซ้ายขวา ด้านบนมีธรรมจักร ด้านล่างขวาเป็นรูปดวงจันทร์ครึ่งเสี้ยว ด้านล่างซ้ายเป็นรูปดวงอาทิตย์ ส่วนราชการของศรีลังกาใช้ตราประทับนี้

3. ต้นไม้ประจำชาติ

ต้น Ironwood หรือ NA ชื่อทางวิทยาศาสตร์ คือ *Mesua Nagassarium* ได้รับการประกาศเป็นต้นไม้ประจำชาติ เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2529 (ค.ศ. 1986) ต้นไม้ดังกล่าวเป็นต้นไม้ถิ่นดั้งเดิมของศรีลังกาอยู่ในป่าฝน ต้นสามารถเติบโตได้ถึง 30 เมตร เป็นไม้เนื้อแข็ง ใบอ่อนเป็นสีแดง เมื่อใบแก่จะเปลี่ยนเป็นสีเขียวเข้ม ดอกใช้ทำยาสมุนไพร น้ำหอม เครื่องสำอาง และสบู่

เชื่อกันว่า เมื่อพระพุทธเจ้าเสด็จมาศรีลังกาได้ปลูกต้นไม้ดังกล่าว และพระศรีอารยเมตตรัยจะตรัสรู้ใต้ต้นไม้ดังกล่าว

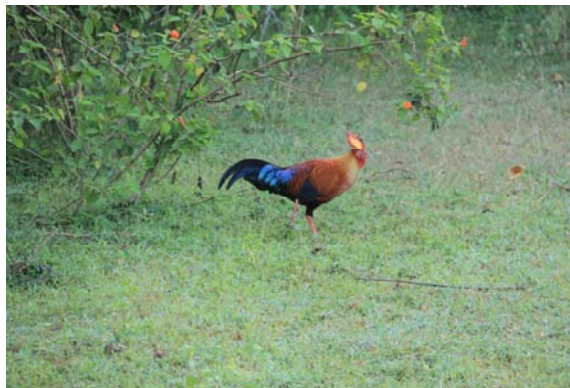
4. ดอกไม้ประจำชาติ

ดอกบัว Nil Mahanel ชื่อทางวิทยาศาสตร์ คือ *Nymphaea Stellata* ได้รับการประกาศเป็นดอกไม้ประจำชาติ เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2529 (ค.ศ. 1986) เป็นดอกบัวสีม่วง มีเกสรสีเหลือง

5. นกประจำชาติ

นกประจำชาติของศรีลังกา คือ ไก่ป่า (Ceylon Jungle fowl หรือ Wali Kukuli หรือ Gallus Lafayetti) พบเห็นทั่วไปในป่าของศรีลังกา เวลากลางวันนอนบนต้นไม้ เมื่อตกใจก็จะหนีขึ้นต้นไม้ แต่เวลามืดจะวางไข่ที่กองใบไม้บนพื้นดิน

ข้อมูลทางการเมือง

การได้รับเอกราช

วันได้รับเอกราชจากอังกฤษ : 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2491 (ค.ศ. 1948)

ประมุข

ประธานาธิบดีเป็นประมุขของรัฐและรัฐบาล และเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุด ได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน อยู่ในตำแหน่งคราวละ 6 ปี จากการแก้ไขรัฐธรรมนูญเมื่อปี พ.ศ. 2553 (ค.ศ.2010) สามารถดำรงตำแหน่งได้ไม่จำกัดสมัย (เดิมกำหนดไว้เพียง 2 สมัย)

ประธานาธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนนายกรัฐมนตรี มีอำนาจในการยุบสภา รวมทั้งแต่งตั้งถอดถอนประธานศาลฎีกา และผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

ประธานาธิบดี ปัจจุบัน คือ นาย Mahinda Rajapaksa ได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2548 (ค.ศ. 2005)

รูปแบบการปกครอง

ปกครองแบบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ (Republic)

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งและเป็นหัวหน้าคณะรัฐมนตรีที่มาจากผู้แทนในรัฐสภา ที่มาจากการเลือกตั้ง ส่วนนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าพรรคการเมือง ทำหน้าที่บริหารงานด้านกิจการภายในประเทศ

ฝ่ายนิติบัญญัติ : มีสภาเดียว มีผู้แทน 225 คน โดย 196 คนมาจากการเลือกตั้งโดยตรง อีก 29 คนมาจากระบบสัดส่วน อยู่ในตำแหน่งคราวละ 6 ปี ประธานาธิบดีสามารถยุบสภาได้หลังจากที่สภาทำหน้าที่แล้ว 1 ปี สภาทำหน้าที่ออกกฎหมาย ใช้ระบบเสียงข้างมากสองในสาม

ฝ่ายตุลาการ : ประกอบด้วยศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ ศาลสูง และศาลระดับรองลงไป ใช้ระบบกฎหมายแบบผสมผสาน โดยกฎหมายอาญาใช้แบบอังกฤษ ส่วนกฎหมายแพ่งใช้แบบโรมันและดัตช์ ส่วนคดีที่เกี่ยวกับการสมรส การหย่า และมรดก ใช้กฎหมายจารีต ทั้งกฎหมายของ Kandyan กฎหมาย Thesavalamai และกฎหมาย Sharia (กฎหมายของฝ่ายพุทธ ฮินดู และอิสลาม) ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งผู้พิพากษาศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ และศาลสูง ส่วนหัวหน้าผู้พิพากษาและผู้พิพากษาศาลฎีกาจะเป็นผู้แต่งตั้งถอดถอนผู้พิพากษาในศาลระดับรองลงไป

เขตการปกครอง

แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 9 จังหวัด 25 อำเภอ ได้แก่

จังหวัด	เมืองศูนย์กลาง
1. Central Province	Kandy
2. Eastern Province	Trincomalee
3. North Central Province	Anuradhapura
4. Northern Province	Jaffna
5. North Western Province	Kurunegala
6. Western Province	Colombo
7. Southern Province	Galle
8. Sabaragamuwa Province	Ratnapura
9. Uva Province	Badulla

แต่ละจังหวัดจะมี Provincial Council ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ทำหน้าที่บริหารจัดการในด้านต่างๆ ยกเว้นด้านที่ดินและตำรวจ

ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

ข้อมูลทั่วไป

GDP :	124.9 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปี พ.ศ. 2555) เป็นลำดับที่ 66 ของโลก
GDP per Capita :	6,000 เหรียญสหรัฐ (ปี พ.ศ.2555) เป็นลำดับที่ 148 ของโลก
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ :	6.4 % (ปี พ.ศ. 2555) เป็นลำดับที่ 36 ของโลก
สกุลเงิน :	รูปีศรีลังกา
เงินทุนสำรอง :	7.105 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปี พ.ศ. 2555) เป็นลำดับที่ 81 ของโลก
อัตราเงินเฟ้อ :	7.5% (ปี พ.ศ. 2555) เป็นอันดับที่ 183 ของโลก
ภาคการผลิต :	ภาคเกษตรกรรม 11.1% ภาคอุตสาหกรรม 31.5 % ภาคบริการ 57.5 % (ปี พ.ศ. 2555)

ผลผลิตหลักทางการเกษตร :	ข้าว อ้อย กล้วยพืช หน่อไม้ เครื่องเทศ ผักผลไม้ ชา ยาง มะพร้าว
อุตสาหกรรมหลัก :	ยาง ชา มะพร้าว ยาสูบ โทรคมนาคม ประกันภัย ธนาคาร ท่องเที่ยว ขนส่งทางเรือ สิ่งทอ ซีเมนต์ กลั่นน้ำมัน
สินค้านำเข้าที่สำคัญ :	น้ำมัน สิ่งทอ เครื่องจักร อุปกรณ์การก่อสร้าง แร่ธาตุ อาหาร
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ :	อินเดีย สิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย จีน อิหร่าน มาเลเซีย
สินค้าส่งออกที่สำคัญ :	สิ่งทอ ชา เครื่องเทศ ยาง อัญมณี มะพร้าว ปลา
ตลาดส่งออกที่สำคัญ :	สหรัฐอเมริกา อังกฤษ อินเดีย อิตาลี, เบลเยียม เยอรมัน
จำนวนแรงงาน :	8.465 ล้านคน เป็นลำดับที่ 57 ของโลก
อัตราการว่างงาน :	4 % เป็นอันดับที่ 30 ของโลก

ภาพรวมทางเศรษฐกิจ

ศรีลังกามีจุดแข็ง คือ ทรัพยากรธรรมชาติที่ยังอุดมสมบูรณ์และสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนที่จูงใจนักลงทุนต่างชาติ ประกอบกับทำเลที่ตั้งของประเทศมีความเหมาะสมที่จะเป็นจุดส่งผลิตและ/หรือส่งสินค้าไปยังประเทศในภูมิภาคเอเชียได้ นอกจากนี้ ศรีลังกายังมีความตกลงการค้าเสรี (FTA) กับอินเดียและปากีสถานด้วย

สถานการณ์เศรษฐกิจของศรีลังกามีแนวโน้มพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นเรื่อยๆ สาเหตุหนึ่งมาจากความมั่นคงทางการเมือง โดยนาย Mahinda Rajapaksa ปธน. ศลก. ยังคงครองความนิยมจากประชาชนส่วนมากไว้ได้ เห็นได้ชัดจากการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นช่วงปลายเดือนกันยายน 2556 ใน 3 เขตจังหวัด พรรค UPFA ของนาย Mahinda ชนะการเลือกตั้งใน 2 เขตจังหวัดด้วยคะแนนเสียงท่วมท้น

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

หลังจากที่ภาวะสงครามภายในศรีลังกาสิ้นสุดลง เมื่อปี พ.ศ. 2552 เศรษฐกิจของศรีลังกาขยายตัวอย่างรวดเร็ว ในช่วงปี พ.ศ. 2553 -2554 เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ย 8.1 % แต่ในปี พ.ศ. 2555 ศรีลังกาประสบภาวะภัยแล้ง มีผลกระทบโดยตรงต่อพื้นที่เพาะปลูก โดยเฉพาะชาซึ่งเป็นสินค้าออกอันดับแรกๆ ของศรีลังกา นอกจากนี้ ยังส่งผลกระทบต่อปริมาณไฟฟ้าซึ่งใช้พลังงานในการผลิตเป็นหลัก ทำให้ในปี พ.ศ. 2555 เศรษฐกิจขยายตัวลดลงมาอยู่ที่ 6.2 %

ราคาสินค้าและบริการ

ในปี พ.ศ. 2556 รัฐบาลศรีลังกาได้ประกาศขึ้นค่าบริการสาธารณูปโภคหลายรายการ เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าก๊าซหุงต้ม ค่ารถเมล์ และราคาน้ำมัน เป็นต้น ทำให้ราคาสินค้าหลายรายการปรับตัวสูงขึ้น เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของต้นทุนการผลิต เช่น ขนบึงซึ่งถือเป็นอาหารหลักของคนศรีลังกาปรับตัวสูงขึ้น 5-10% นมสด 5% น้ำมันสำหรับการปรุงอาหาร 5-10% เป็นต้น

อัตราแลกเปลี่ยน

อัตราแลกเปลี่ยนเงินรูปีศรีลังกามีความผันผวนมาก เนื่องจากธนาคารกลางศรีลังกาได้ประกาศยกเลิกระบบกำกับดูแลค่าเงิน (trading-band system)

อัตราแลกเปลี่ยน 1 เหรียญสหรัฐ เท่ากับประมาณ 130 รูปีศรีลังกา (ปี พ.ศ. 2556)

ภาคการเกษตร

ในปี พ.ศ. 2555 ศรีลังกาประสบภัยแล้ง ทำให้ผลผลิตตกต่ำ แต่ในปี พ.ศ. 2556 ศรีลังกาไม่ประสบปัญหาด้านสภาพภูมิอากาศทำให้ได้รับผลผลิตทางการเกษตรที่ดี เพียงพอต่อการบริโภคในประเทศและการส่งออก คาดว่าภาคการเกษตรจะมีการขยายตัวที่ 5.4% เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว

อย่างไรก็ดี ภาคการเกษตรของศรีลังกายังประสบปัญหา ได้แก่ ไม่มีการกำหนดเป้าหมายในการผลิตที่ชัดเจน เช่น การกำหนดสินค้าที่จะบริโภคในประเทศและเพื่อการส่งออก ไม่มีความหลากหลายของชนิดของพันธุ์พืชเนื่องจากขาดวิทยาการที่ก้าวหน้าในการปรับปรุงพันธุ์ และขาดการดำเนินการด้านการตลาด ผลผลิตภาคการเกษตรจึงเป็นสินค้าเกษตรที่ไม่มีมูลค่าเพิ่ม

ศรีลังกาจึงมีโครงการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก (Value-added processing) ซึ่งเดิมส่งสินค้าในรูปแบบผักและผลไม้สด ทำให้มูลค่าการส่งออกยังอยู่ในระดับต่ำ คาดว่าหลังจากมีการแปรรูปสินค้าเกษตร จะทำให้การส่งออกสินค้าเกษตรของศรีลังกาขยายตัวขึ้นอีก 1.2 %

ชาเป็นสินค้าส่งออกที่ทำรายได้ประมาณ 15% ของรายได้การส่งออกทั้งหมด มีประชากรประมาณ 2 ล้านคนเกี่ยวข้องกับธุรกิจการผลิตชาทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ศรีลังกาเป็นผู้ส่งออกในลำดับที่ 4 ของโลก รองจาก จีน อินเดีย และเคนย่า ทั้งนี้ เมื่อเดือนมีนาคม 2556 ศรีลังกาได้ร่วมกับประเทศผู้ปลูกชาอีก 5 ประเทศ ได้แก่ อินเดีย เคนย่า อินโดนีเซีย روانดา และมาลาวี ก่อตั้งกลุ่มพันธมิตร

ที่มีชื่อว่า International Tea Producers' Forum (ITPF) เพื่อกำกับดูแลการส่งออกชาของประเทศผู้ส่งออก โดยมีจีนและอิหร่านเข้าร่วมสังเกตการณ์

สำหรับธุรกิจประมงของศรีลังกาขยายตัวอย่างต่อเนื่องประมาณ 9.7 % และคาดว่าในปี 2557 จะขยายตัวขึ้นอีก

ภาคการก่อสร้าง

ภาคการก่อสร้างของศรีลังกาขยายตัวอย่างต่อเนื่อง อันเนื่องมาจากปัจจัยดังนี้

- การก่อสร้างสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน อาทิ ทำอากาศยานแห่งใหม่และท่าเรือแห่งใหม่ที่เมือง Hambantota การก่อสร้างถนนและทางด่วน

ในการก่อสร้างทางด่วน (Expressway) ในเส้นทางสายเหนือซึ่งถือเป็นสายหลักของประเทศ รัฐบาลศรีลังกาได้แบ่งสัมปทานออกเป็นสามส่วน และให้ส่วนหนึ่งแก่บริษัทก่อสร้างของจีนภายใต้การสนับสนุนของรัฐบาลจีน

- การขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว มีการก่อสร้างและปรับปรุงโรงแรมเป็นจำนวนมาก

- การที่ศรีลังกาเป็นเจ้าภาพจัดการสำหรับการประชุม (Commonwealth Heads of Government Meeting - CHOGM) เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2556 ซึ่งมีผู้เข้าร่วมการประชุมนับพันคน ทำให้มีการก่อสร้างและปรับปรุงโรงแรม สถานที่ที่ใช้ในการประชุม การขยายถนน รวมถึงการปรับปรุงภูมิทัศน์ทั่วประเทศ

ภาคการบริการ

หลังสงครามสิ้นสุด ธุรกิจภาคบริการของศรีลังกาขยายตัวขึ้นอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจด้านการสื่อสาร ตัวเลขผู้ใช้โทรศัพท์และบริการต่างๆ บนอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นอย่างมาก ปัจจุบันมีบริษัทที่ให้บริการด้านการสื่อสารหลายบริษัท และมีบริษัทต่างชาติเข้าไปลงทุนในด้านการสื่อสารได้แก่ Dialog จากมาเลเซีย และ Etisalat จากสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์

ภาคการท่องเที่ยว

ภาคการท่องเที่ยวของศรีลังกาขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นเพียงธุรกิจหนึ่งในไม่กี่ประเภทที่รัฐบาลศรีลังการอนุญาตให้ต่างชาติครองทรัพย์สินได้เต็มจำนวน อย่างไรก็ตามกฎหมายบางฉบับของศรีลังกา อาทิ พ.ร.บ. การเวนคืนที่ดิน ได้บั่นทอนการดึงดูดนักลงทุนต่างชาติ แต่ศรีลังกายังเปิดรับการลงทุนของต่างชาติทั้งในด้านโรงแรม ห้างสรรพสินค้า และร้านอาหาร ศรีลังกาได้ตั้งเป้าหมายที่จะเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว ทำให้มีการก่อสร้างโรงแรม ศูนย์การค้า และสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเพิ่มจำนวนมากขึ้นในศรีลังกา โดยเฉพาะการก่อสร้างโรงแรมหลายแห่งใน ศลก. ซึ่งส่วนใหญ่เป็นลักษณะการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติ (foreign direct investments) โดยภายหลังจากการก่อสร้างแล้วเสร็จจะสร้างงานให้กับชาวศรีลังกา

จำนวนหลายพันคน อันจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมด้วย ทั้งนี้ เครือโรงแรมชั้นนำหลายแห่ง เช่น Shangri-La, Sheraton, Movenpick, Crown Resorts และ Marriott อยู่ในระหว่างการก่อสร้าง การเปิดท่าเรือและสนามบินแห่งใหม่ทางตอนใต้ของประเทศซึ่งถือเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่จะ ทำให้ความหวังของ ศลก. ในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและเป็นจุดเปลี่ยนผ่านการเดินทางในเอเชีย ใกล้เคียงความจริงยิ่งขึ้น

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในศรีลังกา อันดับหนึ่งคือนักท่องเที่ยวชาวจีน รองลงมาคือ ชาวอินเดีย ทั้งนี้ รัฐบาล ศลก. ตั้งเป้าที่จะเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้ได้ถึง 2.5 ล้านคนในปี 2559

โอกาสการลงทุน

โอกาสการลงทุนในศรีลังกามีหลายสาขา ดังนี้

- การสร้างโรงไฟฟ้าและการขายกระแสไฟฟ้าให้กับรัฐบาลศรีลังกา ซึ่งปัจจุบันมีภาคเอกชนหลายรายดำเนินการอยู่แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ
 - การลงทุนในสาขาการก่อสร้าง ได้แก่ ระบบสาธารณูปโภค เช่น ถนน ทางด่วน บ้านพักอาศัยของรัฐบาล
 - การท่องเที่ยว เช่น โรงแรม ห้างสรรพสินค้า
 - การลงทุนในธุรกิจภาคการเกษตร เช่น การแปรรูปผักผลไม้ ผลิตภัณฑ์จากทะเลต่างๆ เป็นต้น
- อย่างไรก็ดี รัฐบาลศรีลังกามีข้อจำกัดในด้านเงินทุน นักลงทุนต่างชาติจะต้องนำเงินลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาลงทุน

ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจไทย-ศรีลังกา

มูลค่าการค้าไทย- ศรีลังกา :	ปี 2556	ไทยส่งออกไปศรีลังกา	12,798,585,819 บาท
		ไทยนำเข้าจากศรีลังกา	1,741,447,951 บาท
		ไทยได้เปรียบดุลการค้า	11,057,137,868 บาท

สินค้าส่งออกของไทย : ปลาแห้ง น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำตาล พลาสติก เครื่องจักรกล รถยนต์ เสื้อผ้า ัญพืช ฝ้าย ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องใช้ไฟฟ้า

สินค้านำเข้าจากศรีลังกา : อัญมณี แป้ง เสื้อผ้า สิ่งทอ ยาง อุปกรณ์ไฟฟ้า ปลา ชา ฝาลูกไม้ เครื่องกล

กลไกความร่วมมือด้านการค้า :

- 1) คณะกรรมาธิการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ไทย-ศรีลังกา
- 2) สภาธุรกิจศรีลังกา – ไทย

เมืองสำคัญ

กรุงโคลัมโบ (COLOMBO)

อยู่ทางตะวันตกของเกาะ มีประชากรประมาณ 760,000 คน โคลัมโบเป็นเมืองท่าสำคัญมากกว่า 2,000 ปี ได้รับการสถาปนาเป็นเมืองหลวงเมื่อปี พ.ศ. 2358 (ค.ศ. 1815) เมื่อศรีลังกาทกเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ แม้ได้รับเอกราชแล้วเมื่อปี พ.ศ. 2491 (ค.ศ. 1947) โคลัมโบยังคงสถานะเป็นเมืองหลวง ต่อมาในปี พ.ศ. 2521 (ค.ศ. 1978) สถานที่ราชการหลายแห่งได้ย้ายไปอยู่ที่ Kotte แต่สถานที่ราชการหลายแห่ง รวมทั้งกระทรวงการต่างประเทศ ยังอยู่ในกรุงโคลัมโบ ธุรกิจสำคัญๆใหญ่ๆน้อยๆยังคงอยู่ โคลัมโบจึงกลายเป็นเมืองหลวงทางเศรษฐกิจหรือศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่สำคัญ

เมืองใหญ่ที่มีประชากรมาก อันดับ 2 คือ Dehiwala 245,974 คน

อันดับ 3 คือ Moratuwa 207,755 คน

อันดับ 4 คือ Kotte 135,806 คน

อันดับ 5 คือ Negombo 127,754 คน

ล้วนเป็นเมืองบริวารของกรุงโคลัมโบ

สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในกรุงโคลัมโบ

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (National Museum)

ตั้งอยู่ที่ Sir Marcus Fernando Mawatha, Colombo 7 ทางด้านใต้ของสวน Viharamahadevi เป็นอาคารที่มีสถาปัตยกรรมแบบอิตาลี พิพิธภัณฑสถานจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2420 (ค.ศ.1877) โดย Sir William Henry Gregory ผู้สำเร็จราชการชาวอังกฤษ ซึ่งมีแผนที่จะสร้างพิพิธภัณฑสถานตั้งแต่เมื่อได้รับตำแหน่งในปี พ.ศ. 2415 (ค.ศ.1872) หลังจากที่ได้รับอนุมัติจากสภานิติบัญญัติ (legislative council) ในเวลา 1 ปีต่อมา จึงเริ่มก่อสร้างอาคารซึ่งสร้างเสร็จในปี พ.ศ. 2419 (ค.ศ. 1876)

พิพิธภัณฑสถาน เป็นที่รวบรวมโบราณวัตถุและศิลปวัตถุยุคสมัยต่างๆ ของศรีลังกา ตั้งแต่ยุคดึกดำบรรพ์ จนถึงปัจจุบัน โดยมีส่วนจัดแสดงดังนี้

1. ชั้นล่างมีส่วนจัดแสดง

- ยุคก่อนประวัติศาสตร์
- ยุคอนุราชปุระ
- ยุคโปโลนารุวะ
- ยุคเปลี่ยนผ่าน
- ยุคแคนดี้

จุดสำคัญ คือ มงกุฏและบัลลังก์ ตลอดจนเครื่องมือใช้ของกษัตริย์ลังกา

2. ชั้นบนมีส่วนจัดแสดง

- ภาพเขียน
- สิ่งทอ
- เครื่องปั้นดินเผา
- เงินตราและเหรียญกษาปณ์

- ธงโบราณ ธงประจำเมืองต่างๆ
- เครื่องหัตถกรรม
- อาวุธ ได้แก่ ธนู มีด ปืน
- เครื่องมือการเกษตรแบบดั้งเดิม
- ส่วนแสดงเกี่ยวกับ D.S. Senanayake บุคคลสำคัญของศรีลังกา
- ห้องแสดงหุ่นกระบอก
- ห้องหุ่นแสดงวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของศรีลังกา

พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยา (National Museum of Natural History)

ตั้งอยู่ที่ Ananda Coomaraswamy Mawatha , Colombo 7 จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2529

(ค.ศ. 1986) การจัดแสดงแบ่งออกเป็น 4 แผนก คือ

1. แผนกพฤกษศาสตร์

มีการเก็บตัวอย่างพืชพันธุ์ ทั้งพืชใบ พืชดอก เฟิร์น ตะไคร้ เห็ด จากพื้นที่ต่างๆ ในศรีลังกา มีรายละเอียดข้อมูลของพืชแต่ละชนิด แสดงถึงสิ่งแวดล้อมและความอุดมสมบูรณ์ของศรีลังกา

2. แผนกกีฏวิทยา

มีการเก็บตัวอย่างของแมลงชนิดต่างๆ ในศรีลังกา โดยเก็บตัวอย่างแบบแห้ง เช่น ผีเสื้อ มอด เต่าทอง ยุง แมลงวัน เพลี้ย จักจั่น ตั๊กแตน จิ้งหรีด แมลงปอ และมีการเก็บในตัวอย่างในแอลกอฮอล์ เช่น มด ผึ้ง ต่อ แมงมุม ปลวก แผนกกีฏวิทยาแห่งนี้ได้ร่วมมือกับสถาบัน Smithsonian ของสหรัฐอเมริกาด้วย และในฐานะที่ศรีลังกาเป็นแหล่งปลูกมะพร้าว ทางแผนกได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับด้วงมะพร้าว

3. แผนกสัตววิทยา

มีการจัดแสดงหัวกะโหลกและโครงกระดูกของสัตว์ที่พบในศรีลังกา ได้แก่ สัตว์เลี้ยงด้วยนม นก ปลา สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ สัตว์เลื้อยคลาน รวมทั้งการทำหุ่นของสัตว์ต่างๆ จุดสำคัญ คือ เขากวางยักษ์ และหุ่นเสือดาวที่ถูกจับได้ที่บริเวณ Punani เมือง Batticaloa เมื่อ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2467 (ค.ศ. 1933) ที่ฆ่าคนไป 13 คน นอกจากนี้ มีการแสดงเปลือกหอยชนิดต่างๆ

4. แผนกธรณีวิทยา

มีการแสดงสายแร่ หิน ฟอสซิล ตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ จนถึงยุคก่อนประวัติศาสตร์

วัดคงคาราม (Gangarama)

เป็นวัดนิกายสยามวงศ์ ตั้งอยู่ที่ถนน Sri Jinarathana กรุงโคลัมโบ เป็นศิลปะผสมผสาน ระหว่างศรีลังกา อินเดีย ไทย จีน ตามประวัติพ่อค้านามว่า Don Bastian de Silva Jayasuriya Goonawardene Mudaliya ได้ซื้อที่ดินจากแขกมัวร์ 3 คน เพื่อสร้างวัดโดยมีประชาชนร่วมบริจาค

วัดคงคารามสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ) 2428 .ค.ศ(1885 . ซึ่งเป็นยุคที่ชาวพุทธในศรีลังกาตื่นตัวเกี่ยวกับการฟื้นฟูพระพุทธศาสนา หลังจากที่พระ Migettuwatte Gunananda Thero ได้วาทีชนะบาทหลวงชาวคริสต์อย่างเป็นทางการ ณ เมือง Panadura ทางใต้ของกรุงโคลัมโบ เมื่อปี พ.ศ) 2416 .ค.ศ(1873 .

ผู้ก่อตั้งวัดนี้คือ พระ Hikkaduwe Sri Sumanagala Nayaka Thera ซึ่งมีบทบาทนำในการเรียกร้องรัฐบาลอังกฤษเพื่อเปิดโอกาสให้ชาวพุทธในศรีลังกาสามารถจัดกิจกรรมทางศาสนาได้ หลังจากที่ถูกปิดกั้นมานานตั้งแต่สมัยที่ถูกโปรตุเกสปกครอง นับเป็นเวลาเกือบ 400ปี

ต่อมา พระ Hikkaduwe Sri Sumanagala Nayaka Thera ได้มอบหมายให้พระ Devundara Vacissara Nayake Thera ซึ่งเป็นพระลูกศิษย์ เป็นผู้ดูแลวัดแห่งนี้ และวัดได้รับการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว มีการสร้างพระอุโบสถกลางน้ำเพื่อเป็นที่ประกอบพิธีอุปสมบท

ในยุคนี้ วัดได้จัดพิธีบูชาพระพุทธเจ้าทั้งเช้าและเย็นตามประเพณีของชาวศรีลังกา มีเรื่องเล่าขานกันว่า วันหนึ่ง นายพลชาวอังกฤษท่านหนึ่งที่มีที่พักในบริเวณใกล้เคียงไม่พอใจเสียงปี่และกลองจึงสั่งให้ระงับ แต่หลังจากที่ไม่สามารถทานเสียงเรียกร้องของชาวพุทธได้ นายพลท่านนั้นจึงได้ย้ายไปอยู่ที่อื่นแทน

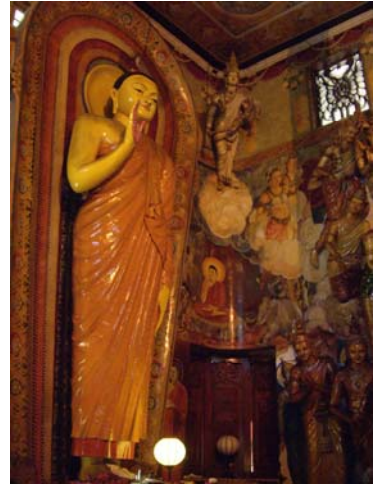
พระ Devundara Vacissara Nayake Thera เป็นผู้มิ่ววิสัยทัศน์ เห็นว่าในอนาคตของเกาะโบราณที่เป็นมรดกของชาติจะสาบสูญไป จึงเริ่มเก็บสะสมไม้ที่วัด เมื่อชาวบ้านทราบข่าว ก็นำของเก่ามาถวายเป็นจำนวนมาก ปัจจุบันวัดได้จัดเก็บของเก่าเหล่านั้นไว้เป็นพิพิธภัณฑ์มี 2 อาคาร คือ อาคารเรือนไม้เดิมกับอาคารใหม่ และเปิดให้บุคคลทั่วไปเข้าชมทุกวัน

ในบริเวณวัดมีวิหารขนาดเล็ก ภายในมีพระปางสมาธิและพระยืนขนาดใหญ่ ด้านข้างวิหารมีโรงเลี้ยงช้าง ด้านหลังวิหารมีเจดีย์สีขาว และถัดไปมีต้นโพธิ์ใหญ่ซึ่งนำหน่อมาจากเมืองอนูราชปุระ

ต่อมาในปี พ.ศ) 2522 .ค.ศ(1979 . รัฐบาลศรีลังกาได้อนุมัติงบประมาณจำนวนหนึ่งเพื่อบูรณะซ่อมแซมพระอุโบสถกลางน้ำ โดยมอบหมายให้นาย Geoffrey Bawa ซึ่งเป็นสถาปนิกเอกของศรีลังกา เป็นผู้ออกแบบและควบคุมการก่อสร้างจนแล้วเสร็จในปี พ.ศ) 2528 .ค.ศ (1985 . ปัจจุบันมีพระพุทธรูปที่คนไทยได้บริจาคให้แก่วัดประดิษฐานอยู่รอบพระเบียงของอุโบสถกลางน้ำดังกล่าวเป็นจำนวนมาก

เมื่อปี พ.ศ) 2522 .ค.ศ (1979 . พระ Galboda Gnanissara Thera เจ้าอาวาสองค์ปัจจุบัน ได้เริ่มจัดพิธีแห่ แห่พระธาตุ (Nawam Perahera) ขึ้น เพื่อเป็นการสืบสานวัฒนธรรมอันดีงามของศรีลังกา และเป็นการแสดงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติได้รับชมด้วย ขบวนแห่จะเคลื่อนไปรอบๆ ทะเลสาบ Beira โดยจะจัดในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี เป็นเวลา 2 วัน มีรูปแบบคล้ายกับพิธี Perahera ที่เมืองแคนดี้ ขบวนเริ่มด้วยการตีไล่ไปกับพื้น ตามด้วยขบวนหม้อไฟและขบวนธง มีการเป่าสังข์ ขบวนช้างแต่งตัวด้วยผ้าคลุมที่สวยงาม ช้างที่มีงายาวที่สุดจะเป็นตัวที่อัญเชิญพระธาตุ โดยมีคนเดินนำปูผ้าขาวให้ช้างอัญเชิญพระธาตุเดินไปตลอดทาง มีการแห่พระพุทธรูปองค์ใหญ่บนรถยนต์ขนาดเล็ก ในขบวนจะสลับการแสดงเครื่องดนตรีต่างๆ เช่น ปี่ กลอง แตรวง รวมทั้ง มีระบำแบบแคนดี้ ระบำอ้อย ระบำนกยูง ขบวนหน้ากาก ขบวนปีศาจ ขบวนลิง ขบวนกลาสีสามขา ขบวนคนขาไม้ยาว ปิดท้ายด้วยขบวนไฟ

ปัจจุบันวัดคงคารามกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของกรุงโคลัมโบ

เมืองแคนดี้ (Kandy)

อยู่ตอนกลางของเกาะศรีลังกา อยู่ห่างจากกรุงโคลัมโบประมาณ 115 กิโลเมตร อยู่เหนือระดับน้ำทะเลประมาณ 500 เมตร เป็นเมืองหลวงแห่งสุดท้ายของกษัตริย์สิงหล โปรตุเกสได้เข้ารุกรานศรีลังกาเมื่อปี พ.ศ. 2048 (ค.ศ. 1505) สามารถยึดเมืองต่างๆ ได้ ยกเว้นเมืองแคนดี้ที่ทำการต่อต้านจักรวรรดินิยมตะวันตกอย่างเข้มแข็งมาตลอด จนถึงปี พ.ศ. 2358 (ค.ศ. 1815) ได้ตกเป็นของอังกฤษ

กษัตริย์สิงหลพระนามว่า ศรีวิกรมมา ราชา สิงหะ มีบัญชาให้ขุดทะเลสาบขนาดใหญ่ในปี พ.ศ. 2350 (ค.ศ. 1807) พวกหัวหน้าหมู่บ้านที่คัดค้านการใช้แรงงานคนในหมู่บ้านไปขุดได้ถูกนำไปฆ่าทิ้งไว้ในห้องทะเลสาบ ตรงกลางทะเลสาบเป็นเกาะ มีการก่อสร้างวังขึ้นมา ต่อมาอังกฤษได้ใช้เป็นทีเก็บยุทโธปกรณ์ และได้ต่อเติมป้อมค่าย

ปัจจุบัน แคนดี้เป็นเมืองสำคัญทางวัฒนธรรม และเป็นเมืองใหญ่อันดับ 6 มีประชากรประมาณ 125,351 คน พิธีที่สำคัญที่ทำให้แคนดี้มีชื่อเสียง คือ Esala Perahera คือ พิธีจัดขบวนแห่พระทันตธาตุไปทั่วเมืองเป็นเวลา 10 วัน ในช่วงพระจันทร์เต็มดวงของเดือนกรกฎาคม- สิงหาคม ของแต่ละปี

ตามตำนานเล่าว่า พระทันตธาตุเขี้ยวแก้วได้รับการอัญเชิญมาจากแคว้นกสิงคของอินเดีย โดยเจ้าหญิงเหมมาลาได้อัญเชิญไว้บนมวยผม เมื่อมาถึงศรีลังกาได้ถวายให้พระเจ้าสิริวรณ ผู้ครองเมืองอนุราชปุระ ซึ่งเป็นเมืองหลวงแห่งแรกของศรีลังกา พระเจ้าสิริวรณได้มีพระดำริรับสั่งให้จัดงานถวายเป็นพุทธบูชา โดยให้จัดขบวนแห่พระทันตธาตุจากวิหารที่ประดิษฐานไปทั่วเมือง หลังจากสิ้นพระชนม์พิธีค่อยๆ หายไป และได้รับการฟื้นฟูขึ้นมาใหม่ภายหลังเมื่อพุทธศาสนารุ่งเรืองขึ้นอีกครั้ง

พิธีแห่จะเริ่มขึ้นในช่วงเวลาประมาณ 19.00 น. ในขบวนแห่ประกอบไปด้วย 5 ส่วน โดย 4 ส่วน จะมาจากเทวาลัยในเมืองแคนดี้ ได้แก่ เทพ Natha เทพวิษณุ เป็นเทพเจ้าที่ปกป้องลังกา เทพ Skanda เป็นเทพเจ้าแห่งสงครามและชัยชนะ และเทพ Pattini เป็นเทพเจ้าแห่งความดีงาม ส่วนที่ 5 มาจากวัดศรีตาลดา มาลิกาวา หรือวัดพระธาตุเขี้ยวแก้ว ในขบวนจะมีช้างที่ตกแต่งประดับประดา มากถึง 80 เชือก และมีคนแสดงการรำร่ายและตีกลองสลับจำนวนมาก ช้างตัวที่แบกพระธาตุเขี้ยวแก้ว จะเดินไปบนผ้าขาวที่มีคนปูผ้าให้เดินไปตลอดทาง

เมืองกอลล์ (Galle)

เป็นเมืองชายทะเลอยู่ทางใต้ห่างจากกรุงโคลัมโบ 115 กิโลเมตร เป็นเมืองท่าที่สำคัญของศรีลังกา เคยเป็นศูนย์กลางการบริหารของอาณานิคมดัตช์ในช่วงกลางศตวรรษที่ 17 ถึงปลายศตวรรษที่ 18

เมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จประพาสยุโรปครั้งแรก เรือพระที่นั่งมหาจักรี ซึ่งเป็นเรือพระที่นั่งในการเสด็จประพาสยุโรปครั้งนั้น ได้หยุดแวะที่เมืองกอลล์ เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2440 (ค.ศ. 1897) ได้เสด็จไปนมัสการวัดในเมืองกอลล์ 2 วัด ได้แก่ วัดศรีปรมนันทะ และวัดคงคาราม และได้เสด็จต่อไปยังป้อมปราการเมืองกอลล์ (Galle Fort) ที่อยู่ริมทะเล ก่อนที่จะเสด็จกลับไปยังเรือพระที่นั่งมหาจักรี เพื่อเสด็จต่อไปยังกรุงโคลัมโบ

ปัจจุบัน ป้อมปราการดังกล่าวยังคงอยู่และเป็นมรดกโลกของ UNESCO นอกจากนี้ เมืองนี้ยังมีโบสถ์และอาคารสถาปัตยกรรมสมัยศตวรรษที่ 17 และถนนที่มีชื่อแบบดัตช์

เมืองทรินโกมาลี (Trincomalee)

อยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะ มีชายหาดที่สวยงาม เป็นสถานที่ตากอากาศ มีท่าเรือที่สำคัญซึ่งคณะพระธรรมทูตจากกรุงศรีอยุธยา นำโดยพระอุบาลีมหาเถระได้เดินทางจากกรุงสยามในรัชสมัยพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศรัฐฯ โดยใช้เวลา 5 เดือน 4 วัน มาขึ้นฝั่งศรีลังกาที่เมืองนี้

ในปี พ.ศ. 2160 (ค.ศ. 1617) เรือของเดนมาร์ก 5 ลำ ได้เข้ามาที่อ่าว Koddiyar และได้จากไป โดยทิ้งเรือที่อัปปางไว้หนึ่งลำ ต่อมาในปี พ.ศ. 2167 (1624) โปรตุเกสได้เข้ามาสร้างป้อมปราการ โดยเอาปืนใหญ่จากเรือเดนมาร์กมาไว้ที่ป้อมดังกล่าว ต่อมาในปี พ.ศ. 2182 (ค.ศ. 1639) พวกดัตช์ได้เข้ามาครอบครอง แต่ก็ทิ้งร้างไว้จนถึงปี พ.ศ. 2218 (ค.ศ. 1675) จึงได้มาซ่อมแซมและได้ตั้งชื่อว่า Fort Frederick ตามชื่อภักษัตริย์ของตน ต่อมาในปี พ.ศ. 2338 (ค.ศ. 1795) อังกฤษได้สังเกตเห็นความสำคัญทางยุทธศาสตร์ของเมืองนี้ ได้เข้ามาทำการขับไล่พวกดัตช์ ถือเป็นจุดแรกที่อังกฤษเข้าไปในเกาะลังกา

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 อังกฤษและฝ่ายสัมพันธมิตรได้ใช้เมืองนี้เป็นศูนย์บัญชาการทางทะเล และเมืองนี้ก็ได้กลายเป็นเมืองทหารเรือในเวลาต่อมา

เมืองอนูราชปุระ (Anuradhapura)

กษัตริย์สิงหล Pandukabhaya ซึ่งครองราชย์ปี พ.ศ 283-333 เป็นผู้ก่อตั้งเมืองขึ้น กษัตริย์ Dutugemunu (ครองราชย์ปี พ.ศ. 382 – 406) ได้ขยายเมืองออกไปใหญ่โต กษัตริย์มหาเสนา Mahasena (ครองราชย์ปี พ.ศ. 819 - 846) ได้สร้างอ่างเก็บน้ำถึง 16 แห่ง เมืองนี้ได้เป็นเมืองหลวง เป็นเวลา 1,000 ปี โดยมีกษัตริย์สิงหลปกครอง แต่มีกษัตริย์จากอินเดียตอนใต้เข้ามารุกรานและปกครองเป็นครั้งคราว

เมืองอนูราชปุระปัจจุบันแบ่งเป็นเขตเมืองเก่าและเมืองใหม่ ส่วนที่เป็นเมืองโบราณอยู่ทางเหนือ และทางตะวันตกของเมืองใหม่ มีสถานที่สำคัญ คือ

วัดมหาวิหาร

เป็นอารามแห่งแรกของศรีลังกา สร้างขึ้นประมาณปี พ.ศ. 300 (ก่อนปี ค.ศ. (243 ปี) โดยพระมหินทร์หรือมหินทรามาเถโร (Arahant Mahendra Maha Thero) ซึ่งเป็นพระโอรสของพระเจ้าอโศกมหาราชแห่งอินเดีย ผู้นำศาสนาพุทธมาเผยแพร่ที่ศรีลังกา กษัตริย์ทเวะนัมปิยะติสสะ (Devanampiya Tissa) ได้ถวายที่ดินในอุทยานหลวงมหาเมฆาวรรณ (Maha Meghavana Udyanaya) ให้เป็นที่สร้างวัดดังกล่าว วัดนี้ได้รับการยกย่องว่าเป็นศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาแบบเถรวาท

เจ้าหญิงสังฆมิตตา น้องสาวของพระมหินทร์ ได้นำหน่อต้นศรีมหาโพธิ์มาจากพุทธคยา ในประเทศอินเดีย มาปลูกไว้ที่วัดนี้ มีอายุกว่า 2,000 ปี

วัง Brazen Palace

สร้างขึ้นโดยกษัตริย์ Dutugemunu เป็นอาคาร 9 ชั้น หลังคาเป็นทองแดง เป็นที่พักของพระสงฆ์ 1,000 รูป อาคารได้ผุพังไป มีการบูรณะหลายครั้ง ปัจจุบันเหลือแต่ซากเสา

เจดีย์ Ruvanvelisaya

มีกำแพงช้างล้อมอยู่ สร้างในสมัยกษัตริย์ Dutugemunu แต่ไม่ทันสร้างเสร็จ ก็สวรรคตก่อน รูปปั้นหินปูนทางด้านใต้ของเจดีย์เชื่อกันว่าเป็นรูปปั้นของพระองค์ บริเวณรอบเจดีย์มีซากสระน้ำ และทางตะวันออกเฉียงใต้มีซากโรงงาน

เจดีย์ Thuparama

สร้างขึ้นโดยกษัตริย์ Devanampiya Tissa เมื่อปี พ.ศ. 299 หรือประมาณ 244 ปี ก่อน ค.ศ. โดยมีพระมหินทรเป็นผู้แนะนำ เป็นเจดีย์ที่เก่าแก่ที่สุดในอนุราชปุระ และที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้า เดิมมีรูปทรงกรวยคว่ำ แต่ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2383 (ค.ศ. 1840) มีการบูรณะใหม่ จึงมีรูปทรงเป็นระฆังคว่ำ

เจดีย์ Abhayagiri

ตามประวัติเล่าว่ากษัตริย์ Valagambahu ได้หลบหนีพวกอินเดียนที่มารุกรานถูกพระที่วัดนี้เยาะเย้ยอีก 14 ปีต่อมา พระองค์สามารถยึดบัลลังก์คืนได้ จึงรับสั่งให้สร้างเจดีย์ทักษิณของพระดังกล่าว ต่อมากษัตริย์ Parakramabahu ได้บูรณะเจดีย์ให้สูงขึ้นถึง 100 เมตร ปัจจุบันเหลือสูงเพียง 75 เมตร

รัตนปราสาท (Gem Palace)

เป็นที่ที่พระชัตแยงกับกษัตริย์ กษัตริย์ได้ส่งคนไปจับและลงโทษพระ พวกพระจึงหนีไป ชาวบ้านไม่เห็นด้วยที่มีการบุกกรุกสถานที่ศักดิ์สิทธิ์จึงจับคนของกษัตริย์ และบังคับให้กษัตริย์ขอโทษพระ แล้วให้พระกลับมาอยู่อย่างเดิม

วังมหาเสนา (Mahasena's Palace)

อยู่ทางตะวันออก เป็นที่ที่มีหิน moonstone แกะสลักที่สวยงาม

สระน้ำคู่แฝด

สระด้านเหนือยาว 40 เมตร ส่วนสระด้านใต้ยาว 28 เมตร เชื่อมต่อกันโดยมีพื่อน้ำใต้ดิน สันนิษฐานว่า พระจากวัดเจติย Abhayagiri มาใช้สระนี้

วัง Royal Palace

สร้างโดยกษัตริย์ Vijayabahu ปี พ.ศ. 1743 (ค.ศ. 1200) ใกล้เคียง วังมีบ่อน้ำและโรงทาน ที่ญาติโยมมาใส่บาตร และในบริเวณใกล้เคียงกันมีโบสถ์พระธาตุเขี้ยวแก้ว ซึ่งเป็นสถานที่แห่งแรกที่ พระทันตธาตุมาประดิษฐานในศรีลังกาเมื่อปี พ. ศ. 856 (ค.ศ. 313)

เจดีย์ Jetavanarama

สร้างขึ้นโดยกษัตริย์มหาเสนา (Mahasena) ประมาณปี พ.ศ. 573 (ค.ศ.30) เป็นเจดีย์ขนาดใหญ่สูงมากกว่า 100 เมตร แต่ปัจจุบันสูงเพียง 70 เมตร ด้านหลังมีซากวัดที่เคยมีพระสงฆ์ประจำอยู่ถึง 3,000 รูป มีซากวงกบประตูบานหนึ่งสูง 8 เมตร อีกบานหนึ่งสูง 3 เมตร

เจดีย์ Mirisavatiya

สร้างโดยกษัตริย์ Dutugemunu เมื่อได้เมืองหลวงกลับคืน ตามตำนานเล่าว่าพระองค์ได้มาสงฆ์น้ำและฝังศพซึ่งบรรจุพระบรมธาตุไว้ พอกลับมาไม่สามารถดึงศพกลับมาได้ จึงรับสั่งให้สร้างเจดีย์ขึ้น

สวน Royal Pleasure Garden

เป็นที่ซึ่งเจ้าชาย Saliya โอรสของกษัตริย์ Dutugemunu ได้พบรักกับนาง Asokamala หญิงชาวบ้าน และได้ตัดสินใจไม่รับบัลลังก์ต่อจากพระบิดา

วัดถ้ำ Vessagiriya

อยู่ทางใต้ของวัด Isurumuniya มีความเก่าแก่พอๆ กัน

อ่างเก็บน้ำ 3 แห่ง

- 1) Nuvwarawewa อยู่ทางตะวันออกของเมือง มีขนาดใหญ่ที่สุด สร้างขึ้นประมาณ ปี พ.ศ. 563 (ค.ศ.20)
- 2) Tissawewa อยู่ทางใต้ของเมือง
- 3) Bassawakkulama อยู่ทางเหนือของเมือง เป็นอ่างเก็บน้ำที่เก่าแก่ที่สุด สร้างขึ้นประมาณ 400 ปีก่อนคริสตกาล หรือประมาณปี พ.ศ. 143 แต่มีขนาดเล็กกว่าอ่างเก็บน้ำดังกล่าวข้างต้น

เมืองโปโลนนารูวะ (Polonnaruwa)

กษัตริย์แห่งราชวงศ์โจฬะซึ่งอพยพมาจากอินเดียทางตอนใต้ได้สร้างเมืองนี้เป็นเมืองหลวงประมาณ ปี พ.ศ. 1543 (ค.ศ.1000) หลังจากสามารถตีเมืองอนูราชปุระได้ หลังจากนั้นได้มีการสู้รบกับกษัตริย์สิงหล กษัตริย์วิชัยพาหุที่ 1 ได้ขับไล่พวกโจฬะออกไปจากเกาะลังกาได้ในปี พ.ศ. 1613 (ค.ศ. 1070) แต่ยังคงให้โปโลนนารูวะเป็นเมืองหลวงต่อมา

พระเจ้าปรกรมพาหุที่ 1 ซึ่งครองราชย์ พ.ศ. 1696 -1729 (ค.ศ. 1153-1186) ได้สร้างอาคารขนาดใหญ่เพื่อเป็นสถานที่ราชาภิเษก สร้างวนอุทยานและอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ที่ใหญ่มากจนได้ชื่อว่า “ปรกรมพาหุสมุทรา” เป็นการทดน้ำจากทะเลสาบใกล้เคียงเข้ามา กษัตริย์องค์ต่อมา คือ พระเจ้า Nissanka Malla ซึ่งครองราชย์ พ.ศ. 1730 - 1739 (ค.ศ. 1187-1196) ก็ได้สร้างวังใหญ่โต โปโลนนารูวะเป็นเมืองหลวงประมาณ 1,000 ปี

ปัจจุบันเมืองโปโลนนารูวะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ เมืองเก่าอยู่ทางตอนเหนือ ส่วนเมืองใหม่อยู่ทางตอนใต้

สถานที่ควรเข้าชม คือ **โบราณสถาน** ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ

1) **ซากอาคารที่อยู่บนตลิ่ง** ที่ยื่นไปในอ่างเก็บน้ำ “ปรกรมพาหุสมุทรา” เคยเป็นวังของกษัตริย์ Nissa Malla

2) **กลุ่มอาคารพระราชวังทางตะวันออก** สร้างขึ้นตั้งแต่สมัยกษัตริย์ปรกรมพาหุที่ 1 มีสามส่วน คือ

- **ตัวพระราชวัง** กำแพงหนา 3 เมตร มีเสา 30 ต้น สูง 7 ชั้น แต่ปัจจุบันเห็นเพียง 3 ชั้น ชั้นที่ 4 คงจะเป็นไม้ จึงผุพังไป

- **พลับพลาห้องพระโรง** ที่เป็นที่ประชุมสภาขุนนาง ที่ฐานเป็นรูปช้างในอากัปกิริยาต่างๆ กัน มีสิงโตอยู่ชั้นบนได้สูงสุด เคยมีบัลลังก์หินเป็นรูปสิงห์ตั้งอยู่ แต่ปัจจุบันย้ายไปเก็บที่พิพิธภัณฑสถานในกรุงโคลัมโบ

- **วังฤๅษณ์** อยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ มีสระทรงน้ำที่มีหัวจระเข้พ่นน้ำ

3) **กลุ่มซากอาคารทางด้านทิศเหนือ** ของพระราชวัง มีกำแพงล้อมรอบ

- **Vatadage** เป็นอาคารเส้นผ่าศูนย์กลาง 18 เมตร มีทางเข้า 4 ด้าน ทางด้านเหนือ มีหิน moonstone ตรงทางขึ้น ตรงกลางอาคารเป็นเจดีย์ใหญ่ มีรูปปั้นพระปางสมาธิ 4 องค์ ในแต่ละทิศ

- **Thuparama** เป็นเทวาลัย สร้างสมัยกษัตริย์ปรกรมพาทูที่ 1 เป็นศิลปะฮินดู แต่ภายในมีพระพุทธรูปประดิษฐาน

- **Gal Pota** มีเสาหินที่สลักอักษรโบราณ มีขนาดความยาว 9 เมตร กว้าง 1.5 เมตร หนา 40 -66 เซนติเมตร กษัตริย์ Nissanka Malla เป็นผู้โปรดให้สร้างขึ้น โดยให้นำหินหนัก 25 ตันมาจากเมือง Mihintale ที่อยู่ห่างไป 100 กิโลเมตร

- **Hatadage** สร้างขึ้นสมัยกษัตริย์ Nissanka Malla เป็นที่ประดิษฐานพระทันตธาตุ

- **Latha-Mandapaya** สร้างสมัยกษัตริย์ Nissanka Malla เป็นอาคารที่มี รั้วเสาหินเลียนแบบรั้วไม้ ล้อมรอบ ถัดไปภายในอีกชั้นมีเสาหินคล้ายกันบัว ล้อมเจดีย์ตรงกลางไว้ สถานที่นี้กษัตริย์ Nissanka Malla เคยฟังพระเทศน์

- **Sadmahal Prasada** เป็นอาคารศิลปะขอม มี 7 ชั้น แต่ปัจจุบันเหลืออยู่ 6 ชั้น

- Atadage เป็นที่ประดิษฐานพระทันตธาตุ สร้างขึ้นสมัยกษัตริย์ Vijayabahu I
ชั้นบนเป็นไม้ ฝุพังไปแล้ว

- เทวาลัยของพระศิวะ สร้างในสมัยกษัตริย์โจฬะที่มาจากอินเดีย สร้างด้วยหินทั้งหมด
- Pabula Vihara สร้างในสมัยกษัตริย์ปรรอมพาหุ เป็นเจดีย์ใหญ่อันดับสามในโปโลนนารูวะ

4) **กลุ่มซากปรักหักพังทางกำแพงด้านทิศเหนือ** อยู่ในบริเวณฉาปนสถานของกษัตริย์
ที่สร้างขึ้นโดยกษัตริย์ปรรอมพาหุ

- Rankot Vihara สร้างในสมัยกษัตริย์ Nissanka Malla เป็นเจดีย์แบบอนูราชปุระ สูง 55 เมตร

- Buddha Seema Pasada เป็นอาคารชุมนุมสงฆ์ที่ใหญ่ที่สุด ปัจจุบันเหลือแต่ฐานกับซากเสาด

- Lankatilaka สร้างในสมัยกษัตริย์ปรรอมพาหุ และบูรณะโดยกษัตริย์วิชัยพาหุ ที่ 5
กำแพงอาคารสูง 17 เมตร ตรงกลางเป็นแท่นบูชา มีพระพุทธรูปยืนที่ไม่มีเศียรอยู่ตรงกลาง ภายนอกกำแพง
เป็นภาพสลักนูนต่ำแสดงศิลปะแบบโปโลนนารูวะ

- Kiri Vihara เป็นเจดีย์ปูนสีขาว สร้างโดยพระราชินี Subhadra ในกษัตริย์ปรรอมพาหุ
ได้ชื่อว่าเป็นเจดีย์สีน่านม

- Gal Vihara มีรูปปั้นสลักหินแกรนิต 4 ชิ้น เป็นพระปางสมาธิ 2 องค์ พระพุทธรูปยืนสูง 7 เมตร 1 องค์ พระนอนยาว 14 เมตร 1 องค์ มีหมอนเป็นรูปธรรมจักร

- Demala Maha Seya เป็นเจดีย์ที่สร้างไม่เสร็จ เดิมกษัตริย์ปรภกรมพาทูตั้งใจจะสร้างเจดีย์ที่ใหญ่ที่สุดในโลก

- สระรูปดอกบัว มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 8 เมตร ทำเป็นชั้นๆ 5 ชั้นๆ ละ 8 กลิบ

- Tivanka Image House เป็นอาคารส่วนหนึ่งของวัดเชตวนาราม (Jetavanarama) ภายใน มีรูปปั้นผู้หญิงยืน

5) ซากปรักหักพังทางตอนใต้

- Potgul Vihara เป็นห้องสมุดที่เก็บหนังสือ มีรูปปั้นคนยืนถือหนังสือสูง 4 เมตร
สันนิษฐานว่าเป็นกษัตริย์ปกครองพม่าที่ 1

เมืองดัมบุลลา Dambulla

วัดถ้ำ Dambulla

อยู่บนภูเขาทางใต้ของเมือง Dambulla ตามประวัติ เมื่อประมาณ 2000 ปีที่ผ่านมา กษัตริย์ Vattagamini Abhaya หลบภัยมาจากอนูราชปุระมาที่ถ้ำดังกล่าว เมื่อสามารถทวงคืนราชบัลลังก์ได้ จึงได้สร้างวัดขึ้นในถ้ำ กษัตริย์องค์ต่อๆ มาได้ทำนุบำรุงวัด รวมทั้งกษัตริย์ Nissanka Malla ที่ได้ ตกแต่งภายในถ้ำเป็นสีทอง ทำให้วัดได้ชื่อว่า Ran Giri แปลว่า ภูเขาสีทอง

การเข้าชมต้องซื้อตั๋วทางด้านล่าง เดินผ่านวัดที่มีพระพุทธรูปทององค์ใหญ่ที่ประดิษฐานอยู่ ด้านหน้าภูเขา แล้วไปทางด้านขวาของอาคารที่มีองค์พระ จะพบทางลาดชันก่อนจะไปถึงบันไดที่สร้างขึ้น เพื่อปีนต่อขึ้นไปข้างบน ระหว่างทางจะพบเห็นลิงที่อยู่ตามธรรมชาติด้านหน้าวัดจะเป็นลานโล่ง มีจุดชมวิว มองเห็นสภาพภูมิประเทศ และสิริกิริยาที่อยู่ห่างไปอีก 19 กิโลเมตรเมื่อถึงหน้าวัดจะมีที่ ฝากรองเท้า ให้ถอดรองเท้าฝากไว้ แล้วเดินเข้าไป จะมีคนตรวจตั๋ว จากนั้นเข้าไปในบริเวณวัด จะพบถ้ำ 5 แห่ง คือ

ถ้ำหมายเลข 1 เทพราชาวิหาร หรือ Temple of the King of the Gods

มีพระพุทธรูปปางคัมภีร์นิพพาน ซึ่งเป็นพระพุทธรูปในยุคอนุราชปุระตอนปลายมีขนาดความยาว 15 เมตร ถือเป็นถ้ำที่มีความเก่าแก่ที่สุดในจำนวน 5 ถ้ำของที่นี่

ถ้ำหมายเลข 2 มหาราชาวิหาร หรือ The Temple of the Great King มีขนาดใหญ่

กว่าถ้ำอื่นๆ ซุ้มประตูเข้าถ้ำมีรูปปั้น Makara ทั้ง 2 ข้าง ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย เชื่อว่าถ้ำนี้ถูกสร้างโดย กษัตริย์ Vattagamini Abhaya มีพระพุทธรูป 53 องค์ ภายในถ้ำมีเจดีย์ก่ออิฐถือปูน มีภาพจิตรกรรมเล่าประวัติพระพุทธศาสนาเริ่มเข้ามาเผยแผ่ในศรีลังกา พุทธประวัติ และมีภาพเทพเจ้า เช่น พระขันตกุมาร และพระคณิศร์

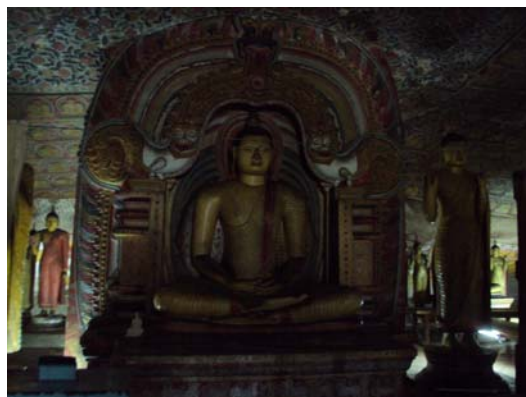
บนเพดานถ้ำ มีก้อนหินก้อนหนึ่งที่มีน้ำหยดลงมาตลอดเวลา จึงมีการสร้างหม้อน้ำศักดิ์สิทธิ์รองรับน้ำที่หยดลงมา น้ำในภาชนะดังกล่าวไม่เคยเหือดแห้ง ซึ่งอาจเป็นที่มาของชื่อถ้ำต้มบุลละ เพราะคำว่า “ธัม” แปลว่า ก้อนหิน และ “บุลละ” แปลว่า น้ำพุ

ถ้ำหมายเลข 3 อลุตวิหาร หรือ The Great New Temple แยกจากถ้ำหมายเลข 2 โดยกำแพงอิฐ เชื่อกันว่าสร้างโดยกษัตริย์ Kirti Sri Rajasinghe ประมาณปี พ.ศ. 2400 (ค.ศ. 1857) ภายในประดิษฐานพระนอนขนาดใหญ่ รวมทั้งพระพุทธรูปประทับนั่ง 15 องค์ และยืนอีก 42 องค์ รวมถึงรูปเหมือนของกษัตริย์ Kirti Sri Rajasinghe

ถ้ำหมายเลข 4 ประจิมวิหาร หรือ Western Temple มีพระพุทธรูปขนาดเท่ากันจำนวน 10 องค์ มีพระพุทธรูปปางค์สมาธิประทับอยู่ได้ซุ้ม เป็นพระพุทธรูปหลัก มีภาพจิตรกรรมทั้งผนังและเพดาน มีรูปพระพุทธรเจ้า 48 ภาพ และภาพของเทวดา อาทิ พระอุบลวัน และพระสมันซึ่งเป็นเทวดาประจำแคว้น ประทับอยู่ที่ยอดเขา Sri Pada ภาพจิตรกรรมเหล่านี้มีอายุตั้งแต่กลางปี พ.ศ. 1800 (ค.ศ. 1257)

ถ้ำหมายเลข 5 เทวดาวิหาร มีขนาดเล็กที่สุดมีภาพวาดบนผนังถ้ำขนาด
มีพระพุทธรูป 11 องค์ องค์หลักเป็นพระพุทธรูปไสยาสน์ นอกจากนั้นเป็นรูปปั้นเทพวิษณุและเทพนาถะ
เป็นศิลปะสมัยแคว้นตี

Sigiriya

สีกิรียา อยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของเมือง Dambulla อยู่บนภูเขาสูง 200 เมตร และอยู่ในระดับ 377 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล

ตามคัมภีร์มหาวงศ์ ระบุว่าพระเจ้าธตทุเสนาแห่งอนูราชปุระ มีพระราชโอรส 2 องค์ คือ เจ้าชายโมคัลลานะเกิดจากพระมเหสี และเจ้าชายกัสสปะเกิดจากพระสนม และมีพระราชธิดาองค์หนึ่ง ซึ่งโปรดให้เสกสมรสกับเสนาบตีมีคาระซึ่งเป็นโอรสของพระกนิษฐา วันหนึ่งพระธิดาได้คลานมาหาพระบิดา โดยที่ร่างเต็มไปด้วยโลหิต พระเจ้าธตทุเสนาตกพระทัย สอบถามได้ความว่าพระกนิษฐาซึ่งเป็นแม่สามี สั่งให้เขียนตี พระองค์จึงพิโรธ สั่งให้จับตัวพระกนิษฐาแล้วเผาทั้งเป็น เสนาบตีมีคาระเกิดความแค้น และเห็นว่าพระเจ้าธตทุเสนาไม่ได้ไต่สวนแต่ลงโทษด้วยความรุนแรง สักวันหนึ่งตนอาจถูกลงโทษเหมือน มารดา จึงได้ยุยงเจ้าชายกัสสปะ ว่าราชสมบัติต้องตกเป็นของเจ้าชายที่เกิดจากพระมเหสี หากเจ้าชาย กัสสปะต้องการครองราชย์ต้องออกอุบายจับพระเจ้าธตทุเสนาและเจ้าชายโมคัลลานะฆ่าเสีย เจ้าชาย กัสสปะว่าตนไม่มีผู้สนับสนุน เสนาบตีมีคาระจึงทำการสาบานว่าจะสนับสนุน เจ้าชายกัสสปะได้กราบ ทูลพระบิดาให้จัดการเฉลิมฉลองการที่จัดสร้างอ่างเก็บน้ำนอกเมืองและพระยืนเสร็จสิ้น พระเจ้าธตทุเสนา จึงมอบหมายให้เจ้าชายกัสสปะเป็นผู้เตรียมพระราชพิธี เมื่อถึงกำหนดพระเจ้าธตทุเสนาได้เสด็จไปสู่ หลุมพรางของที่เจ้าชายกัสสปะเตรียมไว้ และเจ้าชายโมคัลลานะเห็นพิรุณจึงหลบหนีไปที่อินเดียตอนใต้ หลังจากที่เจ้าชายกัสสปะได้ฆ่าพระบิดา จึงได้ครองราชย์ แต่ก็ต้องระแวงภัยอยู่ตลอด ต่อมาเมื่อมีคำเล่าลือ ว่ามีพราหมณ์ชื่อวามาหะจากแคว้นปัญทยะของอินเดียทางตอนใต้เป็นผู้เชี่ยวชาญทางพระเวท พระเจ้ากัสสปะจึงโปรดให้เข้าเฝ้า พราหมณ์วามาหะได้ทูลแนะนำให้เสริมवासนาเพื่อเป็นที่รักษของพลกนิกร โดยต้องอยู่สูงเหนือสามัญชน เปรียบเสมือนพระศิวะที่อยู่บนขุนเขาไกรลาส พระองค์จึงควรสร้างวัง อยู่บนภูเขาที่อยู่นอกเมือง พระเจ้ากัสสปะจึงได้โปรดให้พราหมณ์วามาหะเป็นแม่งานในการออกแบบ พระราชวัง และระดมช่างฝีมือสร้างพระราชวังขึ้น พราหมณ์วามาหะได้ตั้งชื่อพระราชวังว่า “สิงหคีรี” เมื่อสร้างเสร็จจะมีการเฉลิมฉลองใหญ่ พระเจ้ากัสสปะได้แต่งตั้งให้พราหมณ์วามาหะเป็นปุโรหิตทำหน้าที่ ให้คำปรึกษา ตั้งแต่นั้นพระองค์ก็เสวยสุขอยู่ ณ ที่นั้น โดยไม่สนใจคนภายนอก โปรดให้จัดพิธีรื่นเริง มิได้ขาด และให้วาดภาพสนมกำนัลตามหน้าผา เปรียบเหมือนนางอัปสรสวรรค์บริวารของพระศิวะ พระองค์ทรงประทับอยู่บนยอดเขาอยู่เป็นนิตย์ หากมีราชการงานเมืองจึงจะลงมาทองพระโรงเบื้องล่าง

อีกตำนานเล่าว่า ประมาณปี พ.ศ. 1020 (ค.ศ. 477) เจ้าชายกัสสปะซึ่งเป็นโอรสซึ่งเกิดจาก สนมของพระเจ้าธตทุเสนา กษัตริย์แห่งอนูราชปุระ ต้องการจะได้ราชสมบัติ พระเจ้าธตทุเสนาได้พาเจ้าชาย ไปที่แหล่งน้ำแห่งหนึ่งแล้วเอามือกอบน้ำขึ้นมาและบอกว่าจะให้น้ำแก่เจ้าชาย แต่เจ้าชายไม่เข้าใจว่า พระบิดาจะให้ทรัพย์ากรที่สำคัญสำหรับอาณาจักรที่แห่งแล้ง คิดแต่เพียงว่าพระบิดาจะให้ทรัพย์สมบัติ เป็นเงินเป็นทอง จึงฆ่าพระบิดา แล้วตั้งตนเป็นกษัตริย์ เจ้าชายโมคัลลานะโอรสที่เกิดจากพระมเหสีได้หนี ไปตั้งหลักที่อินเดีย กษัตริย์กัสสปะเกรงว่าจะถูกแก้แค้นจึงไปสร้างวังและป้อมค่ายขึ้นบนภูเขาสีกิรียา ต่อมาในปี พ.ศ. 1034 (ค.ศ. 491) เจ้าชายโมคัลลานะได้ยกทัพกลับมาสู้รบ กษัตริย์กัสสปะกำลัง จะได้เปรียบในการสู้รบ แต่ไล่ข้างหันไปทางเข้าเมือง ทหารเห็นเข้าตีความว่าแพ้แล้ว จึงหนีแตกกระจายไป กษัตริย์กัสสปะเลยตกอยู่ในวงล้อมศัตรู เห็นว่าตนจะพ่ายแพ้จึงใช้ดาบปาดคอฆ่าตัวตาย

เจ้าชายโมคัลลานะ จึงขึ้นเป็นกษัตริย์ที่อนุราชปุระ และเปลี่ยนสิริกิริยาเป็นวัดในพุทธศาสนาซึ่งดำเนินมาจนถึงช่วงศตวรรษที่ 13-14 จากนั้นได้ถูกทิ้งร้างไป

จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2356 (ค.ศ. 1831) นายพล Jonathan Forbes นายทหารอังกฤษได้ค้นพบระหว่างที่จะเดินทางไปเมืองโปโลนนารูวะ ต่อมานักโบราณคดีได้เข้ามาทำการศึกษา ในปี พ.ศ. 2525 (ค.ศ. 1982) รัฐบาลศรีลังกาเริ่มนโยบายสามเหลี่ยมวัฒนธรรม จึงมีการศึกษาสิริกิริยาอย่างจริงจัง

สิริกิริยาเป็นภูเขาหินที่ด้านบนตัดราบ มีบันไดขึ้นไปยังยอดเป็นระยะๆ เป็นบันไดอิฐปูด้วยหินอ่อน ด้านล่างๆ รอบๆ เริงเขามีคูน้ำซึ่งครั้งนั้นมีจะเข้ไว้ป้องกันศัตรู และมีส่วนป้องกันศัตรูอีกชั้นเป็นทลายดู เมื่อข้ามสะพานข้ามคูไปจะเป็นเขตพระราชฐานแบ่งออกเป็น 4 ชั้น

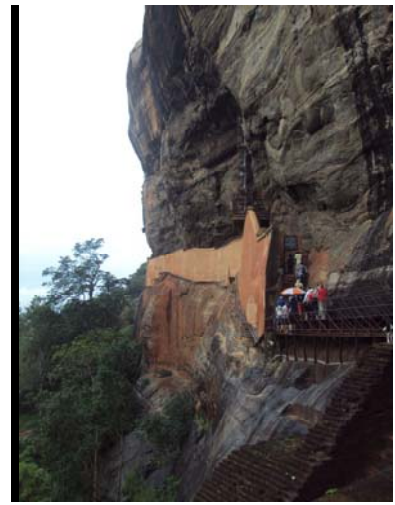
ชั้นที่หนึ่งเป็นสวนน้ำ ที่สร้างทางด้านตะวันออกและตะวันตก มีทางเดินอยู่ตรงกลาง สวนแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นสวนที่มีน้ำล้อมรอบ ส่วนที่ 2 เป็นสระน้ำแคบยาว มีน้ำพุที่เกิดจากแรงดันน้ำใต้ดิน มีการสร้างวังฤดูร้อนในบริเวณนี้ มีสระน้ำใหญ่สำหรับนางก้านัล มีเก้าอี้หินให้นั่งดูนางก้านัลเล่นน้ำ เดินขึ้นบันไดไปอีกชั้นหนึ่งเป็นสวนส่วนที่ 3 มีสระน้ำรูปแปดเหลี่ยมสำหรับราชวงศ์ มีโขดหินใหญ่ที่มีร่อง แสดงว่าเคยมีไม้กระดานสำหรับกระโดดน้ำ สวนน้ำมีการเชื่อมต่อกันและเชื่อมไปยังทะเลสาบขุดที่อยู่ทางใต้เพื่อชักน้ำเข้าสู่สวน สวนน้ำเหล่านี้ไม่ได้สร้างในช่วงพระเจ้ากัสสปะ แต่สร้างประมาณศตวรรษที่ 10

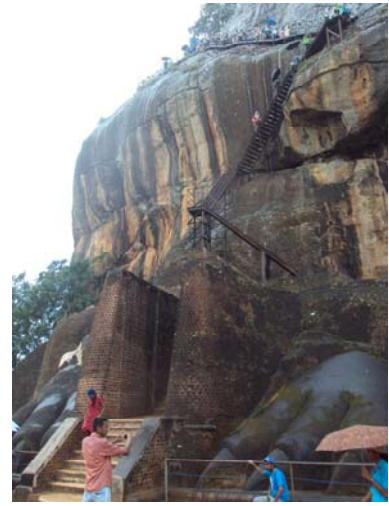
ชั้นที่สองเป็นอุทยานหิน มีโขดหินสูงต่ำ และถ้ำหน้าผาเป็นจำนวนมาก มีบัลลังก์หินสำหรับพักผ่อนในฤดูร้อน

ชั้นที่สามเป็นอุทยานระเบียง เป็นกำแพงรอบตามชะงอกเขาและหน้าผา มีบันไดให้เดินขึ้นไป มีภาพเขียนตามชะงอกผาอายุประมาณ 1500 ปี เป็นรูปนางก้านัลเปลือยยก บ้างก็ว่าเป็นหญิงสาวที่จะไปเข้าพิธีทางศาสนา สันนิษฐานว่ามีถึง 500 ภาพ แต่ปัจจุบันเหลือเพียง 22 ภาพ ทางการศรัทธาได้สร้างหลังคาบังแดดฝนไว้ ถัดไปเป็นกำแพงสี่เหลี่ยมให้เรียบเป็นเงา เรียกว่า Mirror Wall ใช้เพื่อสะท้อนภาพของผนังอีกด้านหนึ่งเมื่อกระทบกับแสง ที่กำแพงดังกล่าวมีอักษรโบราณสลักไว้ สันนิษฐานว่าเขียนโดยแขกเมืองเล่าถึงความประทับใจที่ได้ไปเยือนสิริกิริยา นอกจากนี้ก็มีลายเขียนของนักท่องเที่ยวยุคสมัยหลัง ทำให้ต้องมีการกันเชือกกันเว้นระยะระหว่างคนเดินกับกำแพง

ทางด้านทิศเหนือเป็นทางขึ้นรูปคู้่งทำสิงห์ สถานที่แห่งนี้ จึงได้ชื่อว่า Sigiriya แปลว่า Lion rock คงเคยมีส่วนหัวสิงห์ แต่ถูกทำลายไปแล้ว การปีนขึ้นไปข้างบนมีความสูงมาก มีราวบันไดเหล็กให้เกาะเป็นระยะ สำหรับผู้ที่กลัวความสูงไม่ควรมองไปด้านล่าง นอกจากนี้ ในบริเวณนี้เคยมีข่าวว่ามีตัวต่อออกมาต่อนักท่องเที่ยว

ชั้นที่สี่ เป็นที่ตั้งพระราชวังบนยอดเขา มีอ่างเก็บน้ำขนาด 27 x 21 เมตร และมีหินที่ตัดเป็นที่นั่งสำหรับพระราชินี ด้านหลังที่นั่งเป็นโขดหินตัดตรงสำหรับปล่อยให้น้ำที่ไหลลงไปเป็นม่านน้ำ เพื่อลดอุณหภูมิ คล้ายเป็นระบบทำความเย็น ด้านหน้ามีบริเวณที่เคยแสดงนาฏศิลป์ จากบริเวณนี้ยังมีบันไดขึ้นไปอีก ด้านบนมีฐานของอาคาร ปัจจุบันเห็นเพียงบันไดหินอ่อน 2 ชั้น ถือเป็นสองชั้นสุดท้ายสำหรับนักท่องเที่ยว เดิมคงเป็นพระราชวัง ซึ่งมีที่ประทับของพระเจ้าแผ่นดินตรงกลางบนสุด ถัดมาเป็นตำหนักของพระมเหสีและนางสนมก้านัล

เมืองรัตนปุระ (Rattanapura)

เป็นเมืองที่มีชื่อเสียงด้านอัญมณี โดยเฉพาะพลอย ทับทิม นิล มีตำนานเล่าว่า กษัตริย์โชโลมอน ได้ส่งพลอยจากลังกาไปเป็นของกำนัลพระราชินีชีบ่า ปัจจุบัน ในรัตนปุระยังมีการทำเหมืองพลอยโดยขุดลงไปใต้ดิน ในอุตสาหกรรมอัญมณีของศรีลังกา มีการคนทำเหมือง 325,000 คน มีผู้ส่งออกอัญมณี 895 ราย มีช่างเจียระไน 72,000 คน เมื่อก่อนมีพ่อค้าพลอยจากเมืองไทยจำนวนมากไปอยู่ที่เมืองนี้เพื่อค้าพลอย แต่ขณะนี้พลอยมีจำนวนลดลง จึงมีพ่อค้าพลอยจากเมืองไทยเหลืออยู่ไม่มาก มักเดินทางไปมาระหว่างไทยกับศรีลังกา

หน่วยงาน National Gem and Jewelry Authority (NGJA) มีแผนที่จะจัดตั้งศูนย์อัญมณีที่เมืองรัตนปุระ ให้มีความทันสมัย ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง มีมาตรฐานระดับสากล ตามโครงการเมืองคู่แฝดระหว่างเมืองรัตนปุระกับเมือง Idar-Oberstein ของเยอรมัน เมื่อศูนย์ดังกล่าวสร้างเสร็จ การค้าพลอยจะมีความเป็นระบบมากขึ้น และศูนย์ดังกล่าวจะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ไปยังเมืองรัตนปุระมากขึ้น

ตลาดอัญมณีที่สำคัญของศรีลังกา ได้แก่ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ญี่ปุ่น ฮองกง ฝรั่งเศส แคนาดา อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ไทย สวิตเซอร์แลนด์ เยอรมัน

Sri Pada

Sri Pada เป็นยอดเขาสูง 2,224 เมตร อยู่ห่างจากกรุงโคลัมโบ 65 กิโลเมตร สามารถขึ้นได้ 2 ทาง คือ จากเมือง Dalhousie เมืองในที่ราบสูง Hattan และจาก Carney Estate เมืองรัตนปุระ

Sri Pada มีความสำคัญ คือ มีรอยเท้าขนาดใหญ่ ซึ่งฝ่ายพุทธอ้างว่าเป็นรอยพระพุทธรูป ฝ่ายคริสต์อ้างว่าเป็นที่ที่อดัมลงมาบนโลกเมื่อถูกขับออกจากสวรรค์จึงเรียกว่า Adam's Peak ฝ่ายฮินดูอ้างว่าเป็นของพระศิวะ ผู้แสวงบุญจากศาสนาต่างๆ จึงได้ไต่ภูเขาเพื่อขึ้นไปนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ข้างบนมานานับพันปีแล้ว กษัตริย์ปรกมพาหุ และกษัตริย์ Nissanka Malla แห่งราชอาณาจักรโปโลนนารูวะ ได้สร้างที่พักนักเดินทางหลายแห่งบนภูเขาดังกล่าว

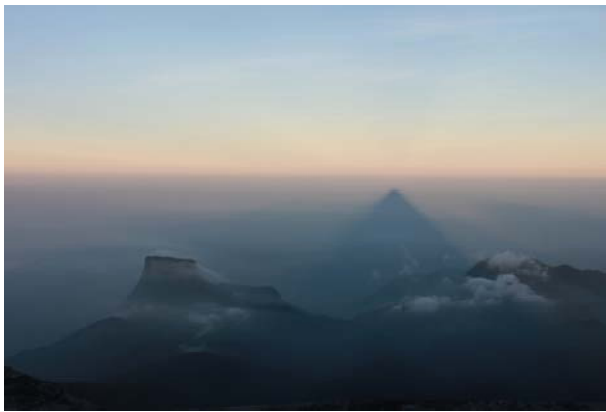
การแสวงบุญจะมีในช่วงเดือนธันวาคม – เมษายน ของทุกปี ส่วนช่วงเดือนอื่นๆ มีเมฆฝนมาก ทำให้การเดินทางยากลำบาก ปัจจุบันมีผู้บริจากรายใหญ่ ได้แก่ ธนาคาร Standard Charter สร้างบันไดคอนกรีตไปสู่อยอดเขา มีป้ายสี่เหลี่ยมบอกทางเป็นระยะๆ ระหว่างทางมีร้านค้าขายเครื่องดื่มและขนมขบเคี้ยวไปตลอดทาง มีสถานที่บูชาพระตอนต้นทางและกลางทาง มีช่วงหนึ่งที่จะเห็นผู้คนนำเส้นด้ายไปผูกพันกันเป็นทาง อยู่ข้างทางเดิน เชื่อกันว่าจะทำให้สามารถขึ้นไปถึงยอดเขาได้ การปีนขึ้นไปใช้เวลาประมาณ 6-7 ชั่วโมง ควรปีนขึ้นไปตอนกลางคืน เนื่องจากอากาศจะเย็นสบาย ตกตีอากาศจะหนาวเย็นมาก

ระหว่างทางผู้แสวงบุญจะมีคำร้องที่ร้องกันทักทายกัน ที่แปลเป็นไทยว่า “พระพุทธรูปของเราเราไหว้แล้ว” สำหรับผู้ที่กำลังปีนลงมา ส่วนผู้กำลังปีนขึ้นไปจะร้องว่า “พระพุทธรูปของเรา เราจะไปไหว้” ผู้ปีนลงมาร้องต่ออีกว่า “ไต ไต ไต เดวิปีตีไต - ขอพระผู้เป็นเจ้าของพรท่าน” ผู้จะปีนขึ้นไปร้องตอบว่า “กรุณาไว - ขอจงมีความกรุณา” ทั้งนี้ การร้องดังกล่าวมีเหตุผลเนื่องจากสมัยก่อนการขึ้นภูเขาไม่มีไฟฟ้า จึงมีแต่ความมืด การร้องเป็นการบอกทางและเป็นการร้องไล่สัตว์ป่าที่อาจเข้ามาเป็นอันตรายได้

เมื่อไปถึงวัดบนยอดเขา นักแสวงบุญจะไปพักรอที่วัดข้างบน เพื่อรอเวลา 6 โมงเช้า เพื่อดูพระอาทิตย์ขึ้นที่วัดบนยอดเขาซึ่งอยู่สูงกว่าระดับเมฆ จะเห็นเงาของยอดเขาทาบบนเมฆ เมื่อปีนลงมาจะเห็นทัศนียภาพสวยงามด้านล่าง และจะเห็นเจดีย์สีขาวของวัดด้านล่างเป็นเพียงจุดขาวๆ ทางกลับจะผ่านไร่ชาที่เขียวขจี ซึ่งผู้แสวงบุญอาจมองไม่เห็นเมื่อตอนปีนขึ้นไปตอนกลางคืน

เขตชายฝั่งทะเลทางตอนใต้

อุทยานแห่งชาติ Yala

มีพื้นที่ 996 ตารางกิโลเมตร เป็นอุทยานที่ใหญ่เป็นอันดับสองของศรีลังกา อยู่ในระหว่าง Southern Province และ Uva Province ถูกประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเมื่อวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2481 (ค.ศ. 1938)

อุทยานแบ่งออกเป็น 5 ส่วน แต่มีเพียง 2 ส่วนที่เปิดให้คนทั่วไปเข้าชม คือ ส่วนที่เรียกว่า Rohuna และส่วนที่เรียกว่า Kumana การเข้าชมจะต้องจ่ายค่าเข้าชมตามจำนวนคน และต้องจ่ายเงินค่านายพรานที่จะต้องไปกับผู้เข้าชมด้วย การเข้าไปต้องใช้รถยนต์ 4WD รถจี๊ป แต่มีบางคนใช้รถตู้ ขับรถไปตามทางซึ่งเป็นถนนลูกรังที่ทางอุทยานจัดทำไว้ เวลาที่ควรจะไปดูสัตว์ป่า ควรเป็นช่วงเช้าตั้งแต่หกโมงเช้าถึงเก้าโมงเช้า และหลังบ่ายสามโมง เนื่องจากสัตว์จะออกมาหากิน

ในอุทยานมีทั้งป่ารก ป่าละเมาะ ลำธาร หนองน้ำ ภูเขาหิน และชายฝั่งทะเล ได้รับน้ำฝนจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นที่อยู่ของนก 215 ชนิด ที่พบเห็นมาก ได้แก่ นกยูง นกกระจาบ นกกระสา นกกระยาง นกแก้ว เขี้ยว มีสัตว์เลื้อยคลานด้วยนม 44 ชนิด ได้แก่ ช้าง กวาง หมูป่า ควายป่า พังพอน ลิง เสือดาว และมีสัตว์เลื้อยคลาน ได้แก่ จระเข้ ตะกวด

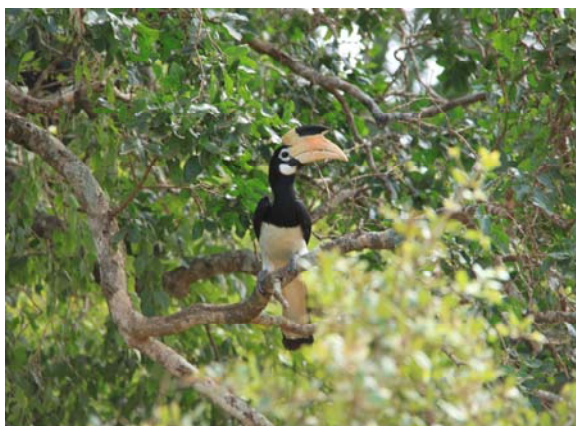
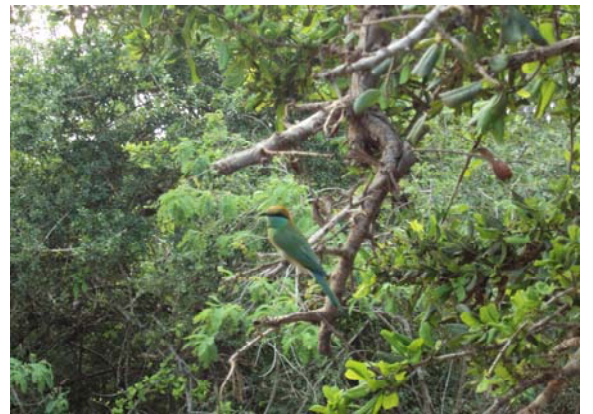
อุทยานแห่งนี้เคยได้รับผลกระทบจากคลื่นยักษ์ซึนามิ เมื่อปี พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004) มีคนเสียชีวิต 250 คน บริเวณชายหาดมีประติมากรรมแผ่นเหล็กที่ทำเป็นรูปคลื่นแสดงถึงความสูงของคลื่นยักษ์ที่ซัดเข้ามาในชายหาดแถบนี้

อุทยาน Yala มีร่องรอยของอารยธรรมโบราณ เนื่องจากอยู่ใกล้ทะเล จึงเคยเป็นที่แวะจอดเรือเพื่อการซ่อมแซม มีการค้นพบชิ้นส่วนของเครื่องเรือโบราณ และมีร่องรอยของการทำการเกษตร ตั้งแต่สองพันห้าร้อยปีก่อน ในบริเวณอุทยาน มีศาสนสถานโบราณ 2 แห่ง คือ Sithulpahuwa และ Magul Vihara เคยเป็นที่อยู่ของพระอรหันต์ 12,000 รูป ทำให้ในปัจจุบันยังมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปสักการะประมาณ 400,000 คนต่อปี จนรบกวนสัตว์ป่า ทางอุทยานจึงให้นักแสวงบุญไปขึ้นอีกด้านหนึ่งโดยไม่ต้องเข้าไปในอุทยาน

เมือง Tissamaharama

เมือง Tissamaharama อยู่ห่างจากกรุงโคลัมโบ 270 กิโลเมตร และห่างจากอุทยานแห่งชาติ Yala ประมาณ 20 กิโลเมตร เมืองนี้เดิมเคยเป็นเมืองหลวงของกษัตริย์สิงหล อาณาจักร Ruhunu ตั้งขึ้นเมื่อประมาณสองพันกว่าปีมาแล้วโดยกษัตริย์มหานาคา (Maha Naga) พระอนุชาของกษัตริย์เทวานัมปิยะติสสะ (Devanam Piya Tissa) แห่งเมืองอนูราชปุระ

ตามตำนานเล่าว่า กษัตริย์ Kelanitissa แห่งเมือง Kelaniya เชื่อว่ามีพระสงฆ์องค์หนึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องไม่ดีระหว่างพระราชินีกับพระอนุชาของตน จึงจับพระสงฆ์ไปทรมานเพื่อให้รับสารภาพโดยจุ่มในหม้อน้ำมันเดือดจนตาย มีคำทำนายว่า การกระทำของพระองค์ทำให้เทพเจ้าพิโรธ และจะเกิดคลื่นยักษ์ขึ้นามีหนทางที่จะทำให้เทพเจ้าหายพิโรธ คือ จะต้องเสียสละพระธิดาองค์โต คือ พระนางวิหามหาเทวี (Viharamahadevi) โดยนำไปปล่อยที่ทะเล พระองค์ได้สร้างเรือทองคำพร้อมใส่เสบียงให้พระนางอยู่ได้เป็นเวลา 1 เดือน เรือแตกและพระนางได้ไปขึ้นฝั่งที่เมือง Kirinda ซึ่งความทราบไปถึงกษัตริย์ Kavantissa แห่งเมือง Tissamaharama ซึ่งมีคำทำนายว่าพระองค์จะได้เสกสมรสกับเจ้าหญิงที่มาทางทะเล จึงได้เสกสมรสกัน ทั้งสองมีพระโอรส 2 องค์ ซึ่งเป็นวีรบุรุษของชาวสิงหลซึ่งสามารถขับไล่พวกดราวิเดียนผู้รุกรานจากอินเดียตอนใต้ออกไปจากเมืองอนูราชปุระ โอรสองค์หนึ่ง คือ กษัตริย์ Dutugemunu

เมืองนี้ได้ลดความสำคัญลง เมื่อ Dutta Gamini ได้เข้ามายึดครองเมืองอนูราชปุระ เมืองรกเป็นป่า ผู้คนย้ายออกไปจากเมืองเนื่องจากเกรงกลัวสัตว์ป่า จนกระทั่งปี พ.ศ. 2419 (ค.ศ. 1876) เมืองจึงได้รับการฟื้นฟู

ทางเหนือของเมือง มีทะเลสาบใหญ่ ชื่อว่า Tissa Wewa เป็นทะเลสาบที่ขุดขึ้นในสมัยกษัตริย์ Kavantissa เพื่อการชลประทาน มีนกกาน้ำนานาชนิดอพยพมาอยู่ เช่น นกกระยาง นกกระสา นกกาฬน้ำ

ใกล้ๆ กันมีทะเลสาบขนาดเล็กกว่า ชื่อว่า Debera Wewa ขุดขึ้นรับน้ำฝน มีบัวขึ้นอยู่จำนวนมาก และเป็นที่อยู่ของนกกาน้ำชนิดเช่นกัน

ปัจจุบัน เมืองนี้เป็นเมืองชุมทางของรถซาฟารีรับจ้างที่รถลูกค้าที่ประสงค์จะไปอุทยานแห่งชาติ Yala

Kantaragama

อยู่ห่างจากเมือง Tissamaharama ประมาณ 15 กิโลเมตร ตามตำนานเล่าว่าพระพุทธเจ้าได้เสด็จมาพร้อมพระอรหันต์ 500 รูป เพื่อเทศนาให้กษัตริย์มหาเสนา ทำให้กษัตริย์และบริวารสมათานเป็นพุทธมามกะ กษัตริย์จึงของพระบรมพุทธานุญาตสร้างเจดีย์ขึ้นเป็นอนุสรณ์แห่งการเสด็จของพระพุทธเจ้า

ต่อมาในสมัยอนูราชปุระ กษัตริย์ Dutugemunu ได้สร้างเทวาลัย Kantaragama เป็นที่ประดิษฐานของเทพ Skanda ซึ่งเป็นเทพเจ้าแห่งสงคราม เหตุที่สร้างในบริเวณนี้ เนื่องจากมีเรื่องเล่าว่ามีหมู่บ้านหนึ่งในบริเวณนี้ ผู้ใหญ่บ้านมีบุตรสาว ชื่อ นางวัลลีย์อัมมา ความงามของนางโจษจันไปทั่ว แต่บิดาไม่ยกให้ใคร เทพ Skanda ได้ปลอมตัวเป็นชายชราเสาะหาอาหารไปตามบ้านเรือน นางวัลลีย์อัมมาได้แบ่งปันสิ่งของให้และเชิญให้พักอาศัย ด้วยความงามทั้งกายและใจ เทพ Skanda พอใจ จึงคืนร่างและขอให้บิดาของนางยกนางให้แต่งงานด้วย บิดาก็กยกนางให้ด้วยความเต็มใจ เทพ Skanda ได้พานางมาตั้งบ้านเรือนอยู่ชายป่า Kantaragama ความทราบไปถึงนางเทวนีอัมมาผู้เป็นแม่เหสีทางภรรตประเทศจึงตามมาหาวิพระอินทร์จึงต้องเข้ามาไกลเกลี้ย และผ่อนผันให้เทพ Skanda มีมเหสีสององค์

ปัจจุบันเทวาลัยเปิด 3 เวลาต่อวัน คือ เวลา 04.30 น. 10.30 น. และ 18.30 น. เพื่อให้ผู้นับถือเข้าไปบูชา งานเทศกาลงานแห่เทพเจ้าอินดุจจัดขึ้นประจำปีประมาณเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม

การไปชมเทวาลัยดังกล่าว จะต้องเดินเท้าไปตามซอยซึ่งมีของบวงสรวงขายตลอดทาง ได้แก่ ถาดใส่ผลไม้ชนิดต่างๆ และพวงมาลัยกระดาษ แล้วข้ามสะพานที่มีลำธารน้ำ Menik Ganga อยู่ข้างใต้ ผู้ที่นับถือเทพเจ้าจะไปอาบน้ำชำระล้างร่างกายก่อน ต่อจากนั้น ไปตามทางเท้า ถนนตรงกลางเป็นทราย จะพบลานกว้างมีต้นไม้ใหญ่ อยู่หน้าบริเวณพิพิธภัณฑน์ เป็นที่สอนศาสนาพุทธวันอาทิตย์ มีเด็กศรีลังกาแต่งกายแบบพื้นเมือง แต่ที่นี้เด็กจะใส่ชุดสีเหลืองอ่อนไม่เหมือนกับโรงเรียนสอนศาสนาพุทธที่อื่นที่มักใส่สีขาว

เดินต่อไปจนถึงกำแพงวัดเป็นรูปช้างล้อมรอบ ด้านบนเป็นนกยูง ให้ไปทางซ้ายมือเพื่อฝากรองเท้าก่อน แล้วจึงเดินเข้าซุ้มประตูทางเข้าที่มีสีเหลืองประดับด้วยช้างและนกยูง ประตูเหล็กตัดเป็นรูปนกยูง เมื่อเข้าไปจะต้องเข้าไปนมัสการเทพเจ้าในเทวาลัย ว่ากันว่ามีความศักดิ์สิทธิ์มาก ผู้คนต่างมาอธิษฐาน พร้อมกับนำมะพร้าวและผลไม้มาสักการะ มีการถวายเงินตามแต่ศรัทธา หลังจากนั้น เดินต่อไปด้านหลังจะเป็นถนนกว้างที่ตรงกลางเป็นทราย ด้านข้างเป็นสวนสาธารณะ มีวัวที่มีผู้นำมาถวายจำนวนมาก

เมื่อไปถึงลานเจดีย์ มีบันไดเดินขึ้นไปเพื่อสักการะเจดีย์ Kirivehera เป็นเจดีย์ใหญ่สีขาว
ประดับด้วยธงฉัพทนต์ที่เชิงฐาน มีพระพุทธรูปขนาดย่อมอยู่สี่ด้านสี่ทิศ ผู้ไปสักการะจะนำดอกบัว
ซึ่งเด็ดก้านออกแล้วไปบูชา

สถานที่สำคัญทางศาสนา
ที่เกี่ยวข้องกับไทย

วัดพระธาตุเขี้ยวแก้ว (Sri Dalada Maligawa)

ตั้งอยู่ที่เมือง Kandy เป็นที่ประดิษฐานของพระทันตธาตุของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สร้างขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2230 – 2250 (ค.ศ. 1687 – 1707) ต่อมาพุทธศาสนาเข้าสู่ยุคเสื่อม พระเจ้าวิมลธรรมสุริยที่ 2 ได้จึงได้ส่งราชทูตมาขอพระสงฆ์จากมอญที่เมืองฮาร์กัน ทางมอญได้ส่งพระสันตทานเถระพร้อมพระสงฆ์จำนวนหนึ่งเดินทางไป พระองค์ได้จัดให้มีการบวชกุลบุตร 100 คนที่เกาะเล็กๆ ในแม่น้ำมหาเวลิคงคา และได้สร้างวิหารประดิษฐานพระธาตุเขี้ยวแก้ว วัด Sri Dalada Maligawa จึงรู้จักกันในนามของ วัดพระธาตุเขี้ยวแก้ว

มีอาคารเป็นรูป 8 เหลี่ยมซึ่งสร้างในสมัยพระเจ้าศรีวิกรมราชสิงหะ เป็นที่เก็บพระไตรปิฎก และส่วนที่เก็บพระธาตุเขี้ยวแก้วมีหลังคาเป็นสี่ทองต่อเติมในสมัยประธานาธิบดี Premadasa

วัดนี้ไม่มีพระสงฆ์ประจำวัด มี Diyawadana Nilame (ไวยาวัจกร) ซึ่งเป็นคฤหัสถ์ ผู้ดูแลวัด มาจากการเลือกตั้ง เป็นผู้ถือกุญแจหนึ่งในสามดอกที่สามารถเปิดห้องชั้นในสุดที่เป็นที่เก็บสถูปพระธาตุเขี้ยวแก้ว โดยเจ้าอาวาสของวัดมัลลวัตตะซึ่งเป็นหัวหน้าคณะสงฆ์สยามนิกาย ฝ่ายคามวาสี และเจ้าอาวาสวัดอัศสิริยาซึ่งเป็นหัวหน้าคณะสงฆ์สยามนิกาย ฝ่ายอรัญวาสี ถือกุญแจอีกท่านละ 1 ดอก ทั้งสามฝ่ายจะต้องอยู่พร้อมกันและใช้กุญแจที่แต่ละฝ่ายเป็นผู้ดูแลรักษาอยู่ไขพร้อมกันจึงจะเปิดเข้าห้องนั้นได้ วัดมัลลวัตตะและวัดอัศสิริยาจะสลับกันเป็นผู้ดูแลสิ่งขมพิธีของวัดพระธาตุเขี้ยวแก้ว

โดยจะสลับกันปฏิบัติหน้าที่เป็นระยะเวลา ๑ ปีและจะเปลี่ยนหน้าที่กันในวันเข้าพรรษาของแต่ละปี

วัดพระธาตุเขี้ยวแก้วเป็นหนึ่งในมรดกโลกของ UNESCO และมีพิพิธภัณฑ์จัดแสดงพระพุทธรูปสมัยต่างๆ จากประเทศต่างๆ อาทิ ศรีลังกา อินเดีย จีน ญี่ปุ่น รวมทั้งไทย ทุกปีในช่วงเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม จะมีพิธีแห่พระบรมสารีริกธาตุ เป็นงานฉลองใหญ่ ของเมือง Kandy มีช่างเข้าร่วมชบวนแห่มากกว่า 40 เชือก ในจำนวนนี้มีช่างพระราชทานจากประเทศไทยมาร่วมชบวนด้วย ชบวนแห่มีการรำย่ำและการตีกลองแบบ Kandyan หรือระบำแคนดี้

การเข้านมัสการพระธาตุเขี้ยวแก้ว กำหนดให้ทุกคนต้องใส่ชุดสีขาว ผู้เข้านมัสการจะถือพานดอกไม้เดินเรียงแถวด้วยความสงบสำรวม และเนื่องจากมีผู้เข้านมัสการเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องรีบอธิษฐานและวางดอกไม้บนแท่นบูชา

วัดมัลลวัตตะมหาวิหาร (Malwata Maha Viharaya)

อยู่ที่เมือง Kandy เป็นวัดที่อยู่ตรงกันข้ามกับวัดพระเขี้ยวแก้วทางทิศใต้ มีทะเลสาบกัณฑ์กลาง เป็นวัดในสยามนิกาย ฝ่ายคามวาสี ชื่อของวัดมีความหมายว่า สวนดอกไม้ เนื่องจากตั้งอยู่บนที่ดินที่เคยเป็นสวนดอกไม้ของราชวงศ์แคนดี้ วัดนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่หนึ่งทางด้านขวาเป็นอุโบสถ 2 ชั้น สำหรับการอุปสมบทเรียกว่า ไปยามาลูวิหาร เป็นส่วนที่เก่าแก่ที่สุด สร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าเสนาสัมมทาวิกกรมพาหุ พ.ศ.2016 -2054 (ค.ศ. 1473- 1511) อีกส่วนหนึ่ง คือ บุปผารามวิหาร หรือ มัลลวัตตะวิหาร สร้างขึ้นสมัยพระเจ้ากัรติศรียราชสิงห์ พ.ศ. 2290 – 2324 (ค.ศ. 1747-1781) มีกุฏิ 3 หลัง หลังหนึ่งเป็นที่ประทับของพระสังฆราชา และเป็นที่เก็บสิ่งของเครื่องใช้ของมหาเวฬุวิดา ศรีสรรณกร สังฆราชา เถโร อีกหลังเป็นที่ประทับของพระสังฆราชา ทิพโพธิ์วาเว เถโร และหลังที่สามเป็นที่อยู่ของราชครูของพระราชา ปัจจุบันวัดนี้เป็นที่พำนักของพระระดับสูงที่อยู่ในสภาคณะสงฆ์

วัดนี้มีความสำคัญเนื่องจากพระอุบาลีมหาเถระเคยจำพรรษาอยู่ ตามประวัติ พุทธศาสนาในศรีลังกาได้เข้าสู่ยุคเสื่อม กษัตริย์ศรีลังกาหลายพระองค์ได้พยายามฟื้นฟูพระพุทธศาสนา โดยในปี พ.ศ. 2282 - 2290 (ค.ศ. 1739- 1747) รัชสมัยพระเจ้าศรีวิชัยราชสิงห์ ได้ส่งราชทูตมาขอพระสงฆ์จากกรุงศรีอยุธยาเพื่อไปอุปสมบทคนลังกา พระสงฆ์ชุดแรกได้เดินทางไปแต่เรือแตกกลางทาง แต่เมื่อจะส่งชุดใหม่ไป พระองค์ก็ประชวรและสวรรคตเสียก่อน

หลังจากนั้น พระเจ้ากัรติศรียราชสิงห์ได้ขึ้นครองราชย์ต่อในปี พ.ศ. 2290 – 2325 (ค.ศ. 1747 – 1782) พระองค์ได้จัดส่งคณะราชทูตมาทูลขอพระสงฆ์จากพระเจ้าทรงธรรมแห่งกรุงศรีอยุธยา

แต่คณะกรรมทูตได้เดินทางไปในปี พ.ศ. 2295 ในสมัยรัชกาลพระเจ้าอยู่หัวบรมโกษฐ์ คณะกรรมทูตประกอบด้วยพระสงฆ์ 18 รูป สามเณร 8 รูป มีพระอุบาลีเถระ แห่งวัดธรรมารามเป็นประธาน ได้เดินทางไปขึ้นฝั่งที่เมือง Trincomalee แล้วเดินทางไปยังเมืองศิริวัฒนนคร หรือเมือง Kandy ในปัจจุบัน และได้ไปพำนักอยู่ที่วัดบุบผาราม หรือวัดมัลลวัตตะในปัจจุบัน พระอุบาลีฯ ได้ทำการอุปสมบทพระลังกาจำนวน 700 รูปและบวชสามเณร 3,000 รูป การบวชครั้งนี้เป็นผลงานของพระสงฆ์จากสยาม จึงเรียกว่า “นิกายสยามวงศ์” และในจำนวนสามเณรดังกล่าว มีสามเณรสรณกร ซึ่งต่อมาได้เป็นพระสังฆราชาในนิกายสยามวงศ์องค์แรก

การแต่งตั้ง Mahanayake (ประมุขคณะสงฆ์) แห่งสยามมหานิกาย ฝ่ายคามวาสี ในศรีลังการั้งแรกมีขึ้นเมื่อปี พ.ศ .2296 (ค.ศ. 1753) โดยพระ Thibbotuwawe Sri Siddhartha Buddhakkitha Mahanayake Thero ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็นองค์แรก ประมุขคณะสงฆ์ฝ่ายคามวาสี องค์ปัจจุบันเป็นองค์ที่ 26 เจ้าอาวาสของวัดมัลลวัตตะเป็นหนึ่งในสามของผู้ดูแลพระธาตุเขี้ยวแก้ว ร่วมกับวัดอัฏฐิกริยาและวัดพระธาตุเขี้ยวแก้ว

วัดมัลลวัตตะมหาวิหาร เป็นวัดที่มีความสำคัญลำดับต้นๆ ของประเทศศรีลังกา เพราะถือเป็นต้นกำเนิดของสยามนิกายฝ่ายคามวาสีของศาสนาพุทธในศรีลังกา และเป็นวัดที่มีอิทธิพลทางจิตวิญญาณและภูมิปัญญาเหนือพุทธศาสนิกชนชาวศรีลังกาจำนวนมาก

ปัจจุบัน วัดนี้มีพิพิธภัณฑ์เก็บสิ่งของเครื่องใช้ของพระอุบาลี ตลอดจนสิ่งของเครื่องใช้ของพระสังฆราชาองค์แรกด้วย นอกจากนี้ ยังพบรูปปั้นของพระอุบาลีด้วย

วัดอัศกิริยามหาวิหาร (Asgiri Maha Viharaya)

อยู่ที่ Sri Sumanga Mawatha ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเมือง Kandy เป็นวัดในสยามนิกาย ฝ่ายอรัญวาสี มีอายุเก่าแก่กว่าวัดมัลลวัตตะมหาวิหาร สร้างขึ้นโดยนายพลศิริวัฒนา สมัยพระเจ้าปรมพานุที่ 4 ในยุค Kurunegala ปี พ.ศ. 1848 -1878 (ค.ศ. 1305- 1335) ต่อมาในสมัยพระเจ้าศรีวิกรมราชสิงห์ นายพลอุรุเลวิท วิเชษฐัฐสุนทรา ราชกฤณา เสนาวิรัต ได้สร้างโบสถ์ขึ้นใหม่ใกล้สถานที่เดิม ในสมัยพระเจ้าราชาธิราชสิงห์ พ.ศ. 2322 – 2340 (ค.ศ. 1779- 1797) ได้มีการสร้างวิหารขึ้นมาใหม่ ต่อมาในสมัยพระเจ้าวิมาละธรรมะสุริยา พ.ศ. 2230 – 2250 (ค.ศ. 1687 – 1707) ได้มีการปฏิสังขรณ์วัดดังกล่าวอีก การที่กษัตริย์ของเมืองแคนดี้ได้ทำนุบำรุงวัดนี้เป็นอย่างมาก และพระนิกายนี้ได้ปกป้องพระธาตุเขี้ยวแก้วในช่วงเวลาที่เกิดความไม่สงบ ปัจจุบัน พระสังฆราชของสยามนิกายพำนักอยู่ที่วัดนี้ และเป็นหนึ่งในผู้บริหารดูแลพระธาตุเขี้ยวแก้ว

วัดเกดิกเก (Gedige Viharaya)

อยู่ที่เมือง Kandy วัดนี้สร้างขึ้นโดยพระเจ้าเสนาสัมมาละ วิกรมพาหุ เพื่อเป็นอนุสรณ์สถานให้กับพระนางจันทรวาทิ มีเจดีย์ชื่อว่า “รัตนะพาหุ” มีฌาปนสถานสำหรับพระบรมวงศานุวงศ์ ในเทศกาลแห่พระบรมสารีริกธาตุที่เมืองแคนดี้ วัดนี้จะเป็นวัดสุดท้ายของการแห่

ตามประวัติ หลังจากที่ได้คณะธรรมทูตจากสยามชุดแรกได้เผยแพร่พุทธศาสนาในลังกาเป็นเวลา 3 ปี จึงได้เดินทางกลับ เพื่อให้พระธรรมทูตชุดต่อมา นำโดยพระวิสุทธาจารย์ปฏิบัติภารกิจ แต่พระอุบาลีมหาเถระมิได้เดินทางกลับไปด้วย ท่านยังคงพำนักอยู่และเผยแพร่พุทธศาสนาที่ศรีลังกา จนกระทั่งอาพาธแล้วมรณภาพ ได้มีพิธีฌาปนกิจที่วัดแห่งนี้ ปัจจุบันจะเห็นสถูปบรรจุอัฐิของท่าน และมีรูปปั้นของท่านอยู่ที่วัดนี้

วัดธิปทุตตมาราม (Dipaduttamarama Purama Thai Raja Maha Viiharaya)

เป็นวัดพระพุทธศาสนาวัดแรกในกรุงโคลัมโบ พระ ป.ชินวรวงศ์ หรือพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า ปฤษฎางค์ เคยเป็นเจ้าของที่วัดนี้ระหว่างปี พ.ศ. 2448-2453 (ค.ศ.1905-1910) และเป็นผู้ออกแบบควบคุมการก่อสร้างรัตนเจดีย์ ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมผสมผสานระหว่างไทย ศรีลังกา อินเดีย และพม่า พระองค์ทรงได้รับการสถาปนาจากคณะสงฆ์เมืองลังกาให้มีสมณศักดิ์เป็นเถรนายกจังหวัดนครโคลัมโบ และทรงจัดตั้งโรงเรียน Prince College ขึ้นในวัดเหมือนโรงเรียนของพวกมิชชันนารี เพื่อเป็นแหล่งศึกษาพระธรรมวินัย

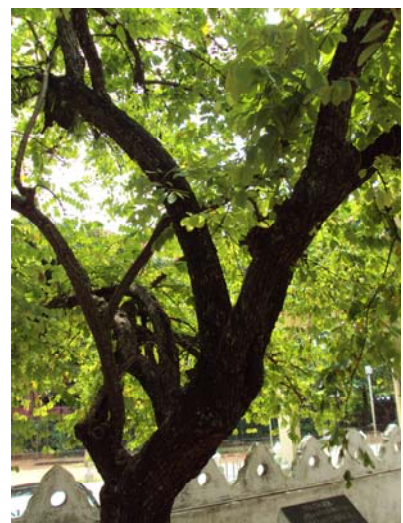
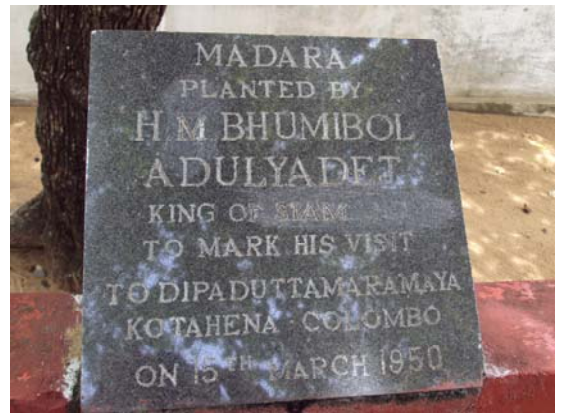

เมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2482 (ค.ศ. 1939) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พร้อมด้วยสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ได้เสด็จ เยือนวัดแห่งนี้ ในการเสด็จครั้งนั้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดลได้ทรงปลูก ต้นไม้มงคลไว้ หลังจากนั้น ในปี 2493 (ค.ศ. 1950) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จ เยือนวัดนี้ และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงปลูกต้นไม้มงคลอีกต้นหนึ่งไว้คู่กัน

ต่อมาเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2542 (ค.ศ. 1999) สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จ เยือนวัดนี้ ทรงร่วมพิธีบูชาพระบรมสารีริกธาตุ และทรงปลูกต้นไม้มงคลไว้ด้วย 1 ต้น

เมื่อปี พ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2008) ทางวัดได้ขอความอนุเคราะห์จากรัฐบาลไทยในการบูรณะ ซ่อมแซมยอดฉัตรรัตนเจดีย์ ซึ่งทางกรมศิลปากรของไทยได้ส่งช่างสิบหมู่ไปตรวจสอบ แล้วนำฉัตรไป ซ่อมแซมที่ประเทศไทยใช้เวลาประมาณ 4 เดือน จึงนำกลับไป ฉัตรดังกล่าวเป็นฉัตร 9 ชั้น มีแกนเป็น สแตนเลส โครงฉัตรทำด้วยโลหะทองเหลืองทองแดง ชั้นฉัตรเป็นลวดลายระบายนงงาม ยอดฉัตรทำด้วย ทองคำและใส่อัญมณีทดแทนของเดิมที่หลุดหายไป พิธีสมโภชยอดฉัตรรัตนเจดีย์มีขึ้นเมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2553 (ค.ศ.2010)

วัดรันเวลลาบูรณวิหาร (Ranwella Temple)

ตั้งอยู่ในเขต Kathaluwa ของเมือง Galle วัดแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งเป็นอุโบสถ มีพระพุทธรูปปูนปั้นและภาพจิตรกรรมฝาผนังที่งดงามเป็นภาพเกี่ยวกับประวัติของพุทธศาสนา อีกส่วนหนึ่งเป็นกุฏิพระสงฆ์ เป็นที่เก็บรักษาแท่นพิมพ์หนังสือซึ่งพระราชทานโดยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ รัชกาลที่ 5 เมื่อปี พ.ศ. 2403 (ค.ศ. 1860) ให้แก่บูรตคามา ธรรมะลังการัตน์ สุมามะ ทิสสะ เถโร เจ้าอาวาสวัดในขณะนั้น แท่นพิมพ์นี้ทำจากประเทศอังกฤษ ใช้สำหรับพิมพ์หนังสือพุทธศาสนาเผยแพร่ในศรีลังกา ในขณะที่ศาสนาคริสต์กำลังแผ่อิทธิพลเข้าไป ในดินแดนพุทธศาสนาแห่งนี้ หนังสือพิมพ์พุทธศาสนาฉบับแรกของศรีลังกามีชื่อว่า “ลังกาโลก”

แต่น่าเสียดาย ที่เมื่อปลายปี พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) เกิดไฟไหม้กุฏิเจ้าอาวาส ทำให้อาคารและเครื่องพิมพ์เสียหาย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องบูรณะซ่อมแซม

วัดศรีปรมันนทะ (Sri Paramananda Raja Maha Vihara)

ตั้งอยู่ที่เมือง Galle ห่างจากกรุงโคลัมโบประมาณ 118 กิโลเมตร ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ เป็นวัดพุทธมรปุระนิกาย เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จเยือนเมืองกอลล์ เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2440 (ค.ศ. 1897) ได้เสด็จฯ เยือนวัดนี้ตามคำกราบบังคมทูลเชิญของ พระ Bulathgama Maha Nayaka Thero เจ้าอาวาสในขณะนั้น และต่อมา พระรูปดังกล่าวได้เดินทางไปเข้าเฝ้าฯ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่กรุงเทพฯ หลายครั้ง

ได้มีการสร้างธรรมศาลาจุฬาลงกรณ์เพื่อเป็นสิ่งระลึกถึงการเสด็จฯ ในครั้งนั้นโดยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงเป็นผู้วางศิลาฤกษ์ธรรมศาลาดังกล่าวด้วย ปัจจุบัน วัดใช้ธรรมศาลาจุฬาลงกรณ์สำหรับการประกอบกิจกรรมทางศาสนาต่างๆ ของวัด รวมทั้งเป็นสถานที่ศึกษาธรรมะสำหรับเด็กและเยาวชนในวันอาทิตย์ด้วย

ภายในธรรมศาลามีแท่นหินจารึกพระนามของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และมีคำจารึกว่า ได้เสด็จฯ ไปทรงสร้างธรรมศาลาแห่งนี้ไว้เมื่อปี พ.ศ. 2440 (ค.ศ. 1897) นอกจากนี้ วัดได้เก็บรักษาต้นฉบับพระราชหัตถเลขาของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2394 (ค.ศ. 1851) ที่ได้ทรงมีถึงพระ Sri Sumanatissa Nayaka Thero เจ้าอาวาสของวัดในขณะนั้นด้วย

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ์ สยามมกุฎราชกุมาร เคยเสด็จฯ เยือนวัดนี้เมื่อปี พ.ศ. 2536 (ค.ศ. 1993) และวัดเคยได้รับพระราชทานผ้าพระกฐินพระราชทาน 2 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004) และ พ.ศ. 2552 (ค.ศ. 2009)

นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007) ในวโรกาสครบรอบ 110 ปี ที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ ได้เสด็จพระราชดำเนินประพาสยุโรปผ่านศรีลังกานั้น เพื่อเป็นการรำลึกถึง

วโรกาสที่สำคัญดังกล่าว พระราชรัตนนาถรณ์ เจ้าอาวาสวัดอินทรวีหาร กรุงเทพฯ ได้จัดสร้างกุฏิพร้อมพระบรมรูปหล่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ โดยวัดได้จัดพิธีเปิดกุฏิตั้งกล่าวเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2550 (ค.ศ. 2007) โดยนายทินกร กรรณสูต เอกอัครราชทูต ณ กรุงโคลัมโบ ในขณะนั้น พร้อมด้วยพระราชรัตนนาถรณ์และคณะจากประเทศไทยประมาณ 60 คน เข้าร่วมพิธีด้วย

วัดคงคาราม (Gangarama Purana Viharaya)

เมืองกอลล์

ตั้งอยู่ที่ Gangarama Road, Magalle เมือง Galle ห่างจากกรุงโคลัมโบประมาณ 118 กิโลเมตร เป็นวัดพุทธอมรปุระนิกาย ตั้งเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2384 (ค.ศ. 1841) โดย Sumangala Nayake Thero เจ้าอาวาสองค์แรกสร้างขึ้นบนที่ดินที่ได้รับการบริจาคจากนักธุรกิจชาวเมือง Ahangama 2 คน คือ นาย Henry Peera Abyawardena และนาย A. W. P. David de Silva ชื่อของวัดแปลว่าพระอารามที่ตั้งอยู่ริมน้ำ เนื่องจากมีคลอง Maragoda และคลอง Pettigala ตั้งอยู่ในพื้นที่รอบวัด

เมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จฯ แวะเมืองกอลล์เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2440 (ค.ศ. 1897) ระหว่างทางเสด็จประพาสยุโรป ได้เสด็จไปนมัสการวัดคงคารามด้วยอีกวัดหนึ่ง ปัจจุบันที่วัดคงคารามมีเสาศิลาจุฬาลงกรณ์ประดิษฐานอยู่เพื่อเป็นสิ่งระลึกถึงการเสด็จในครั้งนั้นด้วย

เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2547 (2004) วัดได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากคลื่นยักษ์ซึนามิ อาคารธรรมศาลา ซึ่งเป็นอาคาร 2 ชั้น สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2440 (ค.ศ. 1897) ได้รับความเสียหายจำเป็นต้องได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์ เมื่อปี พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) กระทรวงการต่างประเทศของไทยได้จัดสรรเงินให้เพื่อการซ่อมแซมอาคารดังกล่าว

วัด Kande Vihara

เป็นวัดที่มีพระพุทธรูปนั่งหินอ่อนที่ใหญ่ที่สุดในศรีลังกาประดิษฐานอยู่ ได้ฐานองค์พระ
ทำเป็นห้องแสดงนิทรรศการภาพปูนฉาบพุทธประวัติ มีภาพช่วงที่พระอุบาลีจากกรุงศรีอยุธยามาศรีลังกา
เพื่ออุปสมบทพระศรีลังกาจนกลายเป็นต้นตระกูลสยามวงศ์ด้วย นอกจากนี้ ยังเป็นที่เก็บรวบรวมสิ่งของ
ทางพุทธศาสนาเอาไว้มากมาย รวมทั้งภาพการมอบช้างของผู้แทนรัฐบาลไทยด้วย

โดยช้างพลายจากประเทศไทยนามว่า “ราชา” มาอยู่ที่วัดนี้ เนื่องจากอดีตประธานาธิบดี
Chandrika Kumaratunga แห่งศรีลังกา ได้มีหนังสือกราบบังคมทูลสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ
ขอพระราชทานช้างจากประเทศไทยเพื่อนำไปฝึกสำหรับอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ในพิธีแห่พระบรมสารีริกธาตุประจำปี ทดแทนช้างเดิมที่มีอายุมากแล้ว ในการนี้ สมเด็จพระนางเจ้าฯ
พระบรมราชินีนาถทรงมีพระราชดำริให้รัฐบาลไทยเป็นเจ้าของเรื่องเพื่อเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี
ระหว่างประเทศทั้งสอง กรมป่าไม้เป็นผู้สรรหาช้างพลาย 2 เชือก และกองทัพอากาศได้ขนส่งช้างดังกล่าว
ไปศรีลังกา มีผู้แทนรัฐบาลไทยไปทำพิธีส่งมอบช้างให้ศรีลังกาเมื่อวันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2544 (ค.ศ.2001)

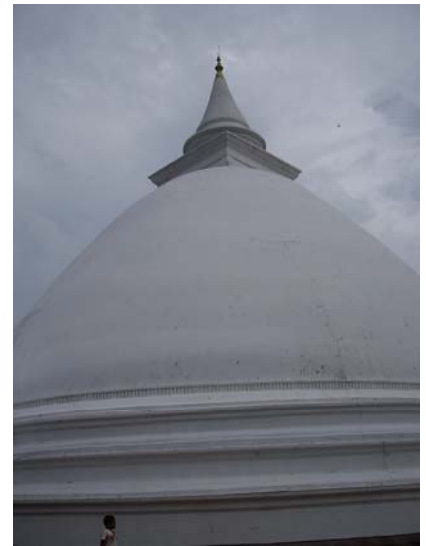

วัดกัลยาณี (Kelaniya Raja Maha Vihara)

วัดนี้มีอายุกว่า 2,000 ปี มีความสำคัญต่อชาวพุทธศรีลังกาเพราะเชื่อว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระอรหันต์ที่เป็นสาวกอีก 500 รูปได้เคยเสด็จมายังวัดแห่งนี้ในวันวิสาขบูชาตามคำเชิญของเจ้าผู้ครองแคว้นกัลยาณี ซึ่งเป็นพญานาค นามว่า มณีอัคชิกะ (King Maniakkhika) ซึ่งปัจจุบันในบริเวณวัดมีพระเจดีย์ทรงระฆังคว่ำสีขาวมุดผงขนาดมเหสีมาซึ่งชาวพุทธศรีลังกาเชื่อว่าเป็นพระเจดีย์ที่บรรจุพระแท่นบัลลังก์ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประทับเมื่อคราวมาโปรดพญานาคมณีอัคชิกะและบริวาร

เมื่อปี พ.ศ. 2431 (ค.ศ. 1888) นางเฮเลนา วิเจวาร์เดนา (Mrs. Helena Wijewardena) เศรษฐินีแห่งกรุงโคลัมโบ ได้อุทิศทรัพย์สินในการบูรณะปฏิสังขรณ์วัด ดังนั้น สิ่งปลูกสร้างที่พบเห็นในบริเวณวัดในปัจจุบันจึงเป็นผลจากแรงศรัทธาของเธอและครอบครัวทั้งสิ้น จุดเด่นที่สำคัญของวัดคือพระวิหารซึ่งประกอบด้วยพระนอน ห้องประดิษฐานพระสาวริกธาตุ และภาพจิตรกรรมฝาผนังบอกเล่าเรื่องชาดกพุทธประวัติ และเหตุการณ์สำคัญทางพุทธศาสนาในศรีลังกา ซึ่งภาพเหล่านั้นเป็นผลงานของนายโซริอัส เมนดิส (Solius Mendis) ศิลปินชื่อดังของศรีลังกาที่ได้อุทิศเวลากว่า 20 ปีในการรังสรรค์ภาพจิตรกรรมที่งดงามดังกล่าว

ไม่ไกลจากวัดกัลยาณีนัก มีสถานที่ที่เรียกว่า Ingiriya ซึ่งมีลำธารและป่าละเมาะ เป็นที่อยู่อาศัยของช้างพลายพระราชทานจากประเทศไทย นามว่า “กันดูล่า” (Kandula)

วัดไทยพระปฐมเจดีย์-ศรีลังกา

ตั้งอยู่ที่ 191 Mabima, Heiyanthuduwa พระเทพปริยัติมุนี เจ้าอาวาสวัดพระปฐมเจดีย์ จังหวัดนครปฐม ได้เดินทางไปศรีลังกาเพื่อนมัสการพระเชี้ยวแก้วหลายครั้ง และเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2544 (ค.ศ. 2001) ได้มีโอกาสไปดูที่ดินชานกรุงโคลัมโบ เนื้อที่ 7 ไร่เศษ เห็นว่ามีลักษณะที่เหมาะสมสำหรับสร้างศูนย์วัฒนธรรมไทย จึงได้บอกบุญให้ญาติโยมในประเทศไทยร่วมกันบริจาคเพื่อนำเงินไปซื้อที่ดินดังกล่าวเพื่อจัดสร้างศูนย์วัฒนธรรมไทยพระปฐมเจดีย์-ศรีลังกา ได้รับเงินบริจาคเพียงพอจัดซื้อที่ดินโดยมอบให้พระสิวลี ซึ่งเป็นคนศรีลังกาดำเนินการเรื่องการโอนที่ดิน หลังจากนั้นได้มีการก่อสร้างอาคารบุษบก ศาลาอเนกประสงค์ อาคารอุโบสถ หอระฆัง ถนน ประปา แท็งก์น้ำ และห้องน้ำ การก่อสร้างวัดดังกล่าวใช้เวลาประมาณ 10 ปี ต่อมาวันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2554(ค.ศ. 2001) ได้มีพิธีทำบุญผูกพัทธสีมาปิดทองฝังลูกนิมิต ณ อุโบสถศูนย์วัฒนธรรมไทยพระปฐมเจดีย์ – ศรีลังกา ปัจจุบันวัดนี้เป็นโรงเรียนสอนพุทธศาสนา วันอาทิตย์ให้แก่เยาวชนศรีลังกาประมาณ 300 คน

วัดศรีดุสิตาราม (Sri Dusitarama Temple)

วัดศรีดุสิตาราม เป็นวัดเล็กๆ ในเมือง Ehiliyagoda ซึ่งห่างจากโคลัมโบประมาณ 2 ชั่วโมง ไปทางเมืองรัตนปุระ ที่อยู่ทางตะวันออกเฉียงของโคลัมโบ ก่อตั้งโดยนักบวชหญิง 2 รูป เมื่อประมาณ ปี พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967) สมัยนั้นทางราชการยังมีการยกที่ดินของหลวงให้แก่เอกชนไปทำประโยชน์ได้ นักบวชหญิงจึงไปทำหนังสือขอที่ดินมา 1 เอเคอร์ เพื่อมาเป็นสำนักของนักบวชหญิงเพื่ออยู่อาศัยและปฏิบัติธรรม ต่อมาชาวบ้านเกิดความศรัทธาจึงช่วยกันสร้างให้เป็นสำนักธรรมของชุมชน

ปัจจุบัน วัดศรีดุสิตารามเป็นอารามที่มีวิถีอิงธรรมชาติ ตั้งอยู่บนเชิงเขา อาหารการกินยังใช้วิธี หุงต้มโดยใช้ไม้ฟืนเป็นส่วนใหญ่ น้ำดื่มยังใช้น้ำจากบ่อธรรมชาติ มีต้นไม้ขนาดใหญ่ 1 ต้น เป็นหัวใจ ของวัด ประชาชนสามารถเข้ามาทำพิธีบูชาในโอกาสสำคัญๆ หรือเข้ามานั่งสมาธิและปฏิบัติได้ตลอดเวลา มีศาลาเอนกประสงค์ 2 หลัง ใช้สอนศาสนาวันอาทิตย์ สำหรับเด็กเล็ก และเด็กโต ที่มีจำนวนกว่าร้อยคน นอกจากนั้น มีหอฉัน ครั้ว และมีห้องพัก 4 ห้องใช้เป็นที่อยู่ของนักบวช บริเวณด้านหลังอาคารเอนกประสงค์ หลังใหญ่ มีกุฏิเดี่ยว 2 ห้อง 1 หลังสำหรับเจ้าอาวาสและอาคันตุกะ มีวิหาร 2 ชั้นเล็กๆ ภายในมีพระพุทธรูป ขนาดใหญ่ ชั้นบนไว้สำหรับสมาธิ ขนาดนั่งได้ประมาณ 6-7 คน ชั้นล่าง ใช้เป็นห้องทำงาน นอกจากนี้

มีโบสถ์ขนาดเล็ก สำหรับใช้ทำสังฆกรรม

ศรีสุทธิตารามเป็นศูนย์กลางทางใจของชุมชน เป็นโรงเรียนสอนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ให้เยาวชน ในวันธรรมดาเป็นสถานที่ให้ครูอาสาสมัครใช้เป็นโรงเรียนอนุบาล และเป็นศูนย์กลางของหญิงชาวต่างชาติที่จะบวชสามเณรีและภิกษุณี นักวิชาการ หรือผู้สนใจมาพักผ่อนและศึกษาวิถีชีวิตแบบนักบวชอีกด้วย

ภิกษุณีสัตธา สุมนา เป็นเจ้าอาวาสวัดศรีสุทธิตารามในปัจจุบัน เล่าว่า ในระยะเริ่มต้นการบวชเป็นพระภิกษุณียังไม่เป็นที่ยอมรับในศรีลังกา แต่ปัจจุบันสังคมศรีลังกาให้การยอมรับพระภิกษุณีเท่าเทียมกับพระภิกษุสงฆ์ในการสืบสานพระพุทธศาสนา พระภิกษุณีได้รับการนิมนต์ไปสอนหนังสือ และพระภิกษุสงฆ์ส่วนใหญ่ยอมรับให้พระภิกษุณีเข้าร่วมสังฆกรรมในพิธีทางศาสนาพร้อมกันหากญาติโยมนิมนต์ไป โดยพระสงฆ์จะนั่งสวดทางฝั่งขวา ส่วนพระภิกษุณีจะนั่งสวดทางฝั่งซ้าย

รัฐบาลของศรีลังกาอนุญาตให้ผู้หญิงที่เป็นนักบวชใช้คำนำหน้าว่า "ภิกษุณี" ในบัตรประจำตัวประชาชน ขณะนี้มีภิกษุณีในศรีลังกาประมาณ 200 รูป สามเณรี ประมาณ 500 รูป และแม่ชีถือศีล 10 ข้อ ประมาณ 1,500 คน

คุณสมบัติของผู้บวชของภิกษุณีในศรีลังกา จะต้องจบการศึกษาอย่างน้อยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และต้องบวชเป็นแม่ชีถือศีล 10 ข้อ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี หากคุณสมบัติไม่ครบถ้วน จะต้องมีการศึกษาธรรมนะ พระอภิธรรม และภาษาบาลีเพิ่มเติม

พิธีการบวชพหุสามเณรีมีเพียงภิกษุณีเป็นปวคฺคินี (อุปัชฌาย์) รูปเดียว และการบวชพหุพระภิกษุณีจะต้องมีพระภิกษุสงฆ์ 5 รูป และพระภิกษุณี 5 รูป ซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติแรกเริ่มของพระพุทธศาสนา

วัดอิสูรมุณีราชมหาวิหาร (Isurumuni Raja Maha Viharaya)

ตั้งอยู่ริมอ่างเก็บน้ำติสสะ (Tisa Wewa หรือ Tisa Tank) ในหมู่บ้านอิสูรมุณียะ (Isurumuniya) เมืองอนูราธปุระ (Anuradhapura) ซึ่งอยู่ห่างจากกรุงโคลัมโบประมาณ 206 กิโลเมตร ทางทิศเหนือ เป็นวัดพุทธสยามวงศ์ ฝ่ายมัลวัตตะ (สายคามวาสี) วัดนี้ยังเป็นที่รู้จักในชื่อ “เมฆาคีรีวิหาร” (Meghagiri Vihara) ด้วย ซึ่งมีความหมายว่าวิหารแห่งภูเขาก้อนเมฆ และเป็นวัดที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นสถานที่แรกในเกาะลังกาที่เคยเป็นที่ประดิษฐานพระทันตธาตุของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หรือ พระธาตุเขี้ยวแก้ว ซึ่งปัจจุบันประดิษฐานอยู่ที่เมืองแคนดี้

ตามคัมภีร์มหาวงศ์ (Mahavansa) ซึ่งเป็นการจารึกประวัติศาสตร์ศรีลังกาโดยพระสงฆ์ ในยุคโบราณนั้น กษัตริย์เทวานัมปิยะติสสะ (King Devanampiya Tissa) ผู้ปกครองนครอนูราธปุระ ในช่วงปีที่ พ.ศ. 779 – 819 (ค.ศ. 236 -276) ได้สร้างวัดพุทธแห่งแรกขึ้นในพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งของวัดในปัจจุบัน เพื่อเป็นที่พำนักของพระสงฆ์ที่ได้รับการอุปสมบทโดยพระอรหันต์มหินดา (Arahath Mahinda) จำนวน 500 รูป

วัดได้รับการทำนุบำรุงจากกษัตริย์ผู้ปกครองนครอนุราชปุระเรื่อยมา โดยกษัตริย์อนุราชปุระ
ที่ทำนุบำรุงวัดแห่งนี้เป็นอย่างมาก คือ กษัตริย์กัสยะปะที่ 1 (King Kasyapa I) พ.ศ. 1016- 1034
(ค.ศ. 473 - 491) เพื่อเป็นการลบล้างที่เคยก่อปิตุฆาตกษัตริย์ธาทูเสนา (King Dhatusena) โดยได้
บริจาคที่ดินเพื่อขยายบริเวณวัดให้กว้างขวางขึ้นและทำการซ่อมแซมวิหารของวัด

อย่างไรก็ตาม วัดได้ถูกละทิ้งและกลายเป็นสถานที่รกร้างกลางป่าหนาทึบภายหลังจากที่
นครอนุราชปุระถูกรุกรานโดยข้าศึกจากแคว้นกาลิงคะจากทางใต้ของอินเดีย ส่งผลให้ชาวสิงหลจำเป็นต้อง
ย้ายไปตั้งเมืองหลวงแห่งใหม่ และถูกค้นพบอีกครั้งในช่วงปี พ.ศ. 2486 (ค.ศ. 1943) ในยุคนั้น ผู้นำรอบๆ
บริเวณวัดเต็มไปด้วยจะเข้

วิหารของวัดตั้งอยู่ระหว่างก้อนหินขนาดใหญ่ 2 ก้อน ต้องขึ้นบันไดไป ช่างๆ บันไดด้านซ้าย
มีโซดหินที่มีช่องสี่เหลี่ยม มีผู้ไปโยนเหรียญเสียดาย หากสมปรารถนาก็ขอให้เหรียญเข้าไปในสี่เหลี่ยมดังกล่าว
ลงจากบันไดเดินไปทางขวา จะมีถ้ำค้างคาว

เมื่อเดินไปด้านหลังของก้อนหิน จะมีบันไดขึ้นไปด้านบน จะพบเจดีย์สีขาวอยู่บนหินก้อนหนึ่ง และบริเวณหินอีกก้อนหนึ่งมีสระน้ำขนาดเล็กตั้งอยู่ และมีรูปสลักช้างหลายเชือกที่เหมือนกำลังจะก้าวลงไปในสระน้ำที่แกะสลักจากหินก้อนดังกล่าว เหนือรูปสลักช้างมีรูปสลักผู้ชายนั่งชันเข่าในท่าสมาธิ นิ่งคู่อยู่กับม้าทางด้านขวามือ ซึ่งเป็นศิลปะยุคปัลลวะของอินเดีย

นอกจากนี้ มีวิหารประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์ และมีรูปปั้นพระเบญจวัคคีย์

ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติของวัด มีแท่นบัลลังก์หิน และภาพแกะสลักหินที่งดงามอยู่หลายชิ้น ภาพสลักหินที่สำคัญ คือ รูปคู่รัก ศิลปะสมัยราชวงศ์คุปตะ ประมาณปี พ.ศ. 1000 (ค.ศ. 457) เป็นรูปสลักหินรูปผู้หญิงยกนิ้วชี้ทำทางเงินอาย นั่งบนตักผู้ชายที่โอบประคองด้วยท่าที่เสนาหา เชื่อกันว่าสันนิษฐานว่าเป็นเจ้าชายสาลิยะ (Saliya) ราชโอรสของกษัตริย์ทุตตะกมุณู (King Dutugemunu) กับนางอโศกามาลา (Asokamala) หญิงคนรักที่เป็นชาวบ้าน ทำให้เจ้าชายตัดสินใจยอมสละบัลลังก์เพื่อไปแต่งงาน

นอกจากนี้ มีรูปสลักหินเป็นภาพกษัตริย์ Dutugemunu และครอบครัว และมีรูปสลักหินเป็นเทพเจ้าสามองค์เชื่อกันว่าเป็นเทพแห่งความสุข เทพแห่งสุขภาพดี และเทพแห่งความร่ำรวย คล้ายความเชื่อของจีนที่เกี่ยวกับฮกหลกซิว

ส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งของวัด คือ พระอุโบสถที่เป็นส่วนที่พระสงฆ์ใช้ทำพิธีสำคัญ มีพระประธานสีทองแบบไทย กระทรวงการต่างประเทศได้นำปฏิทินพระราชทานไปทอดที่วัดนี้เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) นับเป็นครั้งแรกที่ทางการไทยไปทอดปฏิทินที่เมืองอนุราชปุระ มีแผ่นจารึกภาษาไทยและภาษาอังกฤษฝังอยู่ผนังโบสถ์ ส่วนต่อจากพระอุโบสถเป็นกุฏิพระชั้นเดียว

ข้อมูลด้านสังคม

บริการด้านการแพทย์ในศรีลังกา

โรงพยาบาลของรัฐ คนศรีลังกาไม่ต้องเสียค่าบริการ จึงมักจะมีคนไข้จำนวนมากและสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ ส่วนคนต่างชาติต้องเสียค่าบริการ โรงพยาบาลของเอกชนจะให้บริการดีกว่า รายชื่อโรงพยาบาลในกรุงโคลัมโบ ได้แก่

โรงพยาบาล	ที่อยู่	หมายเลขโทรศัพท์
Asiri Hospital	181, Kirula Road, Colombo	+94 11 508766
Central Hospital	37, Horton Place, Colombo	+94 11 696411- 2
National Hospital	E.W. Perera Mawatha, Colombo 10	+94 11 269 1111 (อุบัติเหตุ) +94 11 269 3510 (สอบถาม)

Nawaloka	23, Sri Sugathodaya Mawatha Colombo	+94 11 544444
----------	--	---------------

ร้านขายยา

การซื้อยาโดยทั่วไปต้องมีใบสั่งแพทย์ แต่สามารถซื้อยาสามัญประจำบ้านได้ ยาส่วนใหญ่ผลิตในอินเดีย ผู้ซื้อควรดูวันหมดอายุของยาด้วย ร้านขายยาของรัฐ Rajya Osu sala เปิด 24 ชั่วโมง มีสาขาหลายแห่ง

บริการทางการศึกษา

โรงเรียนนานาชาติในศรีลังกา สอนแบบระบบอังกฤษ ตั้งแต่ระดับอนุบาล – มัธยมศึกษา
รับเด็กตั้งแต่อายุ 2 ขวบครึ่ง -18 ปี

รายชื่อ	ที่อยู่	หมายเลขโทรศัพท์
Asian International School (AIS)	4/97 Thalakotuwa Gardens, Colombo 5 ตั้งขึ้นเมื่อปี 1989	+94 11 251 3181 Fax +94 11 251 2633 asianinter@eureka.lk
British School	63 Elvitigala Mawatha, Colombo 8 ตั้งขึ้นเมื่อปี 1994	+94 11 532 9329 Fax +94 11 269 0962 admin@britishschool.lk
Colombo International School (CIS)	28 Gregory's Road Colombo 7 ตั้งขึ้นเมื่อปี 1982	+ 94 11 2697587 Fax +94 11 2699592

		management@cis.lk
Elizabeth Moir School	ระดับประถม 100 Park Road, Colombo 5 ระดับมัธยม 4/20 Thalakuwa Gardens, Colombo 5 ตั้งขึ้นเมื่อปี 1996	ระดับประถม +94 11 2582682 Fax. +94 11 258 9984 ระดับมัธยม +94 11 251 2275 Fax. +94 11 251 2109
Gateway International School	6 Rodney Street, Colombo 8 ตั้งขึ้นเมื่อปี 1986	+94 11 267 0670 +94 11 267 0631 Fax. 94 11 268 1108
Overseas School of Colombo (OSC)	Pelawatte, Battaramulla ตั้งขึ้นเมื่อปี 1957	+94 11 2784920 – 2 Fax. +94 11 278 4999 admin@osc.lk
Wycherley School	232 Baudhaloke Mawatha, Colombo 5 ตั้งขึ้นเมื่อปี 1985	+94 11 258 8743 +94 250 3201
French International School (สอนในระบบฝรั่งเศส)	8 Don Carolis, Colombo 5 ตั้งขึ้นเมื่อปี 1979	Tel + Fax +94 11 258 9681 ecolef@eureka.lk

ข้อควรปฏิบัติ

ข้อควรปฏิบัติ

- อากาศที่ศรีลังการ้อนชื้น ควรสวมเสื้อผ้าที่ใส่สบาย แต่ไม่ควรนุ่งสั้นและรัดรูป
- เมื่อไปวัด ควรถอดรองเท้าไว้ในที่ที่กำหนด สุภาพสตรีควรสวมชุดสุภาพ ส่วนสุภาพบุรุษควรใส่กางเกงขายาว ควรใส่เสื้อสีขาว
- เมื่อพบพระภิกษุ ควรทำความเคารพด้วยการไหว้ เมื่อจะถวายของแด่พระภิกษุ ให้ยกสองมือ
- การยื่นส่งของให้กัน ควรส่งด้วยมือขวา มือซ้ายถือว่าไม่สะอาด
- ในศรีลังกาจะมีการด่านตำรวจและทหารอยู่เป็นระยะและมีการเรียกตรวจรถโดยสาร
จึงควรมีสำเนาหนังสือเดินทางเก็บไว้กับตัวเพื่อแสดงให้เห็นเจ้าหน้าที่ดูแลถูกเรียกตรวจ
- หากได้รับเชิญไปรับประทานอาหารที่บ้านคนศรีลังกา ควรมีกำนัลเล็กน้อยให้แก่เจ้าของบ้าน
เช่น ขนม ชา

ข้อควรระวัง

- ห้ามถ่ายรูปโดยหันหลังให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ อาทิ พระพุทธรูป พระพุทธบาท
- การซื้ออาหารสำเร็จรูปและผลิตภัณฑ์ทั่วไป ให้ดูวันหมดอายุของสินค้าด้วย
- เมื่อมีผู้ให้ของขวัญแก่ท่าน ไม่ควรเปิดดูต่อหน้าผู้ให้
- ระวังคนมาตีสนิทและบอกว่าจะพาไปสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ แล้วเรียกค่าบริการแพงเกินจริง
- การค้าประเวณีทั้งชายและหญิงเป็นเรื่องผิดกฎหมาย และ Homosexual เป็นเรื่องผิดกฎหมายเช่นเดียวกัน จึงไม่ควรแสดงออกทางเพศ
- ห้ามละเมิดทางเพศแก่ผู้เยาว์ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี มีโทษจำคุก 7-20 ปี และถูกปรับ รวมทั้งต้องจ่ายค่าเสียหายให้กับผู้ถูกกระทำด้วย
- หลีกเลี่ยงการเดินทางไปในสถานที่เปลี่ยว ไม่ควรไปเดินชายหาดในเวลากลางคืน เพราะอาจถูกจี้ชิง ปล้น
- ห้ามอยู่เกินกำหนดจากที่วีซ่าอนุญาตให้อยู่ หากต้องการอยู่ต่อให้ติดต่อสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองที่ 41 Ananda Rajakaruna, Punchi Borella, Colombo 10

ข้อแนะนำสำหรับคนไทย เมื่อเกิดเหตุการณ์จุกเงินในศรีลังกา

ในสภาวะปกติ

1. สำรวจว่าตนเองและบุคคลในครอบครัวมีเอกสารเดินทางครบถ้วน พร้อมเดินทางหากจำเป็น
2. แจ้งที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และอีเมล ที่ติดต่อได้ให้ สอท. ณ กรุงโคลัมโบ ทราบ
3. ติดตามข่าวสารทางโทรทัศน์ วิทยุ และกับกลุ่มเพื่อนคนไทย
4. พยายามติดต่อเพื่อนคนไทยสม่ำเสมอ

ในสภาวะที่มีความไม่ปลอดภัย/เหตุการณ์จุกเงิน

1. เตรียมเอกสารเดินทางให้พร้อมเดินทางหากจำเป็น
2. ติดต่อ สอท. ณ กรุงโคลัมโบ เพื่อรับข้อแนะนำ
3. ติดตามข่าวสารทางโทรทัศน์ วิทยุ และกับกลุ่มเพื่อนคนไทย

ให้เพื่อนรู้ว่าเราอยู่ที่ใด ไปที่ไหน

4. สำรองอาหาร เครื่องดื่ม เชื้อเพลิง ที่จำเป็น
5. หลีกเลี่ยงการเดินทางไปยังพื้นที่ที่มีปัญหา
6. หลีกเลี่ยงการเดินทางในยามวิกาล
7. ประเมินความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับตน

หากไม่จำเป็นต้องอยู่ ควรเดินทางออกนอกพื้นที่เสี่ยง

เมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน

ติดต่อ สอท. ณ กรุงโคลัมโบ เพื่อขอคำแนะนำ :

- อยู่แต่ในที่พักอาศัย และให้สามารถติดต่อได้ตลอดเวลา **หรือ**
- เดินทางออกนอกพื้นที่ **หรือ**
- ไปรวมที่จุดนัดหมายที่ สอท. กำหนด

จุดนัดหมายเพื่อการเคลื่อนย้ายไปที่ปลอดภัย :

ทำเนียบเอกอัครราชทูต เลขที่ 10 ถนน Flower Road , Colombo 7

โทร. + 94 11 237 2154 , + 94 11 237 2155

โทรสาร + 94 11 237 0069

บริการด้านการกงสุลของ
สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโคลัมโบ

การทำหนังสือเดินทาง

เอกสารที่ต้องนำมาแสดง

- 1) หนังสือเดินทางเล่มเดิม พร้อมสำเนาหน้าที่มีรูปถ่าย วันเดือนปีเกิด
- 2) บัตรประชาชนไทย พร้อมสำเนาด้านหน้าและหลัง 1 ชุด
- 3) สำเนาทะเบียนบ้าน หน้าที่มีบ้านเลขที่และหน้าที่มีชื่อผู้ขอหนังสือเดินทาง

ค่าธรรมเนียม

ค่าธรรมเนียมการทำหนังสือเดินทาง 4,600 รูปีศรีลังกา และค่าธรรมเนียมการบันทึกรายการในหนังสือเดินทางเล่มใหม่ (Endorsement) 460 รูปีศรีลังกา รวมเป็น 5,060 รูปีศรีลังกา

* กรุณาโทรศัพท์นัดหมายกับทางเจ้าหน้าที่สถานเอกอัครราชทูตฯ ก่อนเดินทางมาทำ

การขอสูติบัตร

เอกสารที่ต้องนำมาแสดง

- 1) ใบรับรองการเกิดจากโรงพยาบาล
- 2) ใบแจ้งเกิดเด็ก ที่ผ่านการรับรองลายมือชื่อจากเจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศ ศรีลังกา
- 3) ใบสำคัญการสมรสของบิดาและมารดา (หากจดทะเบียนสมรส)
ผ่านการรับรองจากเจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศศรีลังกา
- 4) สำเนาบัตรประชาชนและหนังสือเดินทางไทย ที่มีอายุใช้งานอยู่ สำหรับฝ่ายที่เป็นคนสัญชาติไทย (หรือของทั้งสองฝ่ายหากทั้งคู่มีสัญชาติไทย)
และสำเนาหนังสือเดินทางต่างชาติของคู่สมรส (กรณีคู่สมรสมิใช่คนไทย)
- 5) สำเนาทะเบียนบ้านไทยและศรีลังกาของทั้งสองฝ่าย
- 6) ใบเปลี่ยนชื่อหรือนามสกุล (กรณีบิดา มารดา หรือเด็กเคยเปลี่ยนชื่อหรือนามสกุล)
- 7) รูปถ่ายเด็ก 1 ใบ

* เอกสารภาษาต่างชาติใดๆ ที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ ต้องผ่านการรับรอง

จากกระทรวงการต่างประเทศศรีลังกา

- ** กรณีบิดาและมารดาไม่ได้จดทะเบียนสมรส หากประสงค์จะให้บุตรใช้นามสกุลของบิดา บิดาจะต้องมาด้วยเพื่อบันทึกการแสดงความยินยอมให้บุตรใช้นามสกุล
- *** กรุณาโทรศัพท์นัดหมายกับทางเจ้าหน้าที่สถานเอกอัครราชทูตฯ ก่อนเดินทางมาทำ

การขอธนบัตร

เอกสารที่ต้องนำมาแสดง

- 1) ต้นฉบับมรณบัตรที่ทางการท้องถิ่นออกให้ ต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษ และได้รับการรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศของศรีลังกา
- 2) เอกสารการชันสูตรของทางการท้องถิ่น (หากมี) ต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษ และได้รับการรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศของศรีลังกา
- 3) หนังสือเดินทาง บัตรประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ตาย พร้อมสำเนา 1 ชุด
- 4) หนังสือเดินทาง บัตรประชาชน ของผู้แจ้งการตาย พร้อมสำเนา 1 ชุด

การรับรองเอกสาร

เอกสารที่ทางการท้องถิ่นออกให้

- 1) ต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษ และได้รับการรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศ
ศรีลังกา
- 2) เอกสารที่ต้องการให้รับรอง ต้องถ่ายสำเนา 1 ชุด
- 3) หนังสือเดินทาง และบัตรประชาชนของผู้ยื่น พร้อมสำเนา 1 ชุด
- 4) ค่าธรรมเนียมการรับรองเอกสาร ฉบับละ 2,100 รูปีศรีลังกา

เอกสารที่ทางการไทยออกให้

- 1) ต้องผ่านการรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศของไทย
- 2) เอกสารที่ต้องการให้รับรอง ต้องถ่ายสำเนา 1 ชุด
- 3) หนังสือเดินทาง และบัตรประชาชนของผู้ยื่น พร้อมสำเนา 1 ชุด
- 4) ค่าธรรมเนียมการรับรองเอกสาร ฉบับละ 2,100 รูปีศรีลังกา

การรับรองเอกสารสัญญาการทำงาน

- 1) สัญญาว่าจ้างงาน (Employment Contract) พร้อมสำเนา 1 ชุด
ต้องผ่านการรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและกระทรวงการต่างประเทศของศรีลังกา
- 2) หนังสือจดทะเบียนบริษัท (Registration of Company)
- 3) หนังสือแจ้งความประสงค์การทำงาน Demand Letter
- 4) หนังสือมอบอำนาจ (Power of Attorney) หากมีตัวแทนมายื่นขอ
- 5) ภาพถ่ายสถานที่ทำงานและที่พักสำหรับคนงาน

ค่าธรรมเนียม

งานบริการด้านการการกงสุล

ประเภท	ค่าธรรมเนียม หน่วย : รูปีศรีลังกา
1. หนังสือเดินทาง	4,600
2. ค่าบันทึกรายการในหนังสือเดินทาง	460
3. ค่ารับรองเอกสาร	2,100

ค่าธรรมเนียมการตรวจลงตรา (Visa)

สำหรับคนต่างชาติที่ประสงค์จะเดินทางไปประเทศไทย

ประเภท	ค่าธรรมเนียม หน่วย : รูปีศรีลังกา
1. ท่องเที่ยว	4,600
2. เดินทางผ่าน	3,700
3. คนอยู่ชั่วคราว 90 วัน	9,200
4. คนอยู่ชั่วคราว 1 ปี	23,000

หน่วยงานของไทย
ในศรีลังกา

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโคลัมโบ

9th Floor, Greenlanka Towers , 46/46 Navam Mawatha, Colombo 2

Tel. + 94 11 230 2500 -3

Fax. + 94 11 230 4511 -2

Email : อีเมลล์ : thaiemb@sltnet.lk

Website : www.thaiembassy.org/colombo

1 www.gotoknow.org

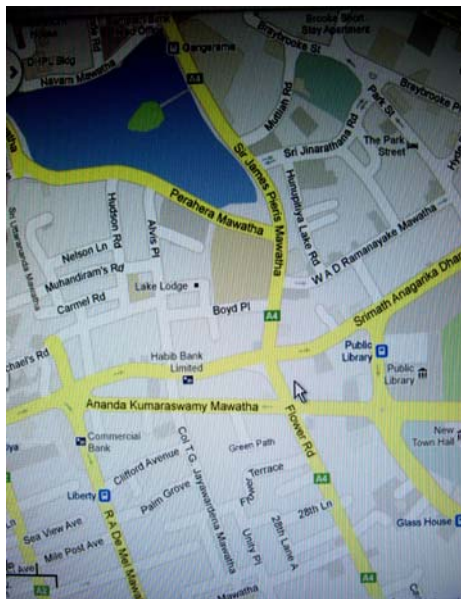
สำนักงานบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ประจำศรีลังกาและมัลดีฟส์

3 Sir Ernest de Silva Mawatha

Colombo 3

Tel. + 94 11 266 7892-96

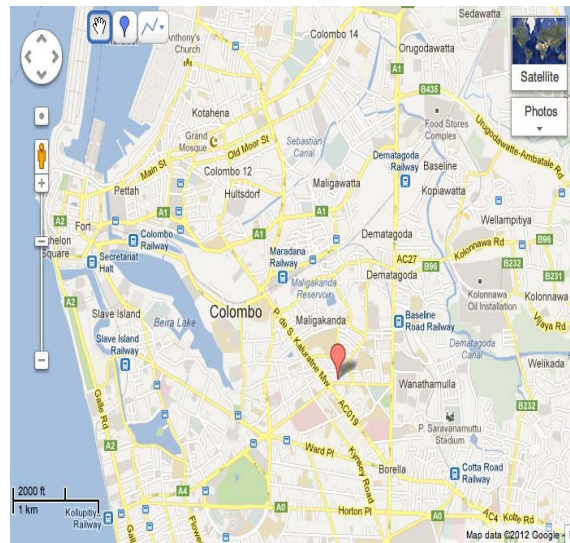
Fax + 94 11 266 7890

หน่วยงานของศรีลังกาที่สำคัญ

Department of Immigration & Emigration
Sri Lanka

41 Ananda Rajakaruna
Punchi Borella, Colombo 10
Tel. + 94 11 532 9000
Fax. +94 11 267 4621
E-mail : controller@immigration.gov.lk
Website : www.immigration.gov.lk

Department of Consular Division
Ministry of Foreign Affairs, Sri Lanka

3rd Floor, 14 Sir Baron Jayatillaka Mawatha, Colombo 1

Tel. (ทั่วไป) + 94 11 4718972 / 4719593

(งานรับรองเอกสาร) +94 11 2385571

Fax + 94 11 247 3899

E-mail : consular@sltnet.lk

บริษัทคนไทยในศรีลังกา

Nopawong Construction Co., Ltd.

643/7 Velehandiya Kaduwela

Sri Lanka

Tel. + 94 77 2514710

E-mail : staber911@yahoo.com

Bischoff Gamma Lanka (Pvt) Ltd.

Lot C7A & C7B,

Seethawaka Export and Processing Zone,

Avissawella

Sri Lanka

Tel. : +94 36 223 3640

Fax : +94 36 223 3649

E-mail : khingk@bischoffgamma-lanka.lk

Website : www.bischoffgamma-lanka.lk

ร้านอาหารไทย

Cey-Nor

335 A, D.R. Wijewarda Mawatha, Colombo 10

Tel. + 94 11 238 0972 , + 94 11 238 0973

Jack Tree

200 Park Rd., Colombo 5

Tel + 94 77 742 4742

Lagoon

Cinnamon Grand Hotel, 77 Galle Road, Colombo 3

Tel. +94 11 249 7371

Lemongrass

939 Sri Jayawardana Mawatha, Kotte

Tel. +94 11 288 8081, 077 735 5551

Royal Thai

Cinnamon Lakeside, 115 Sir C.A. Gardiner Mawatha, Colombo 2

Tel. +94 11 269 1945, 249 1951

Siam House

สาขา 1 - 17 Melbourn Avenue., Colombo 14

Tel. +94 11 259 5966

สาขา 2 - 1st Floor, Departure Public Concourse,

Bandaranaike International Airport

Tel. +94 11 311 0045

ภาษาสิงหลในชีวิตประจำวัน

ภาษาไทย

สวัสดี

ขอบคุณ

ใช่

ไม่ใช่

ฉัน

คุณ

เขา

คุณชื่ออะไร

ฉันชื่อ ...

สบายดีหรือ

ภาษาสิงหล

ayubowan

stutiay

ou

naa

mam

oya

eya

nama mokadhda

ma-ge nama

kohomadha

ฉันไม่ค่อยสบาย	mata saniipa naa
อะไร	mokadhdha
ที่ไหน	kohe
หยุดตรงนี้	metana nawaththanna
เท่าไร	kiiyadha
ฉันไม่ต้องการ	epaa
ก็โหมงแล้ว/เวลาเท่าไร	welaawa kiiyadha
วันนี้	ada
คืนนี้	ada raa
เมื่อวาน	pereda
พรุ่งนี้	heta
วันมะรืน	anidda

ตัวเลข

amka

หนึ่ง	eka	สิบเอ็ด	ekolaha
สอง	deka	สิบสอง	dolaha
สาม	tuna	สิบสาม	dahatuna
สี่	hatara	สิบสี่	dahahatara
ห้า	paha	สิบห้า	pahalova
หก	haya	สิบหก	dahasaya
เจ็ด	hata	สิบเจ็ด	dahahata
แปด	ata	สิบแปด	dahaata
เก้า	namaya	สิบเก้า	dahanavaya
สิบ	dahaya	ยี่สิบ	vissa

น่าสังเกต

ayya	ไม่ได้เป็นคำร้องอุทธรณ์	แต่แปลว่า	พี่ชาย
mali	ไม่ได้แปลว่า ดอกไม้	แต่แปลว่า	น้องชาย
gam	ไม่ได้แปลว่า กรรม	แต่แปลว่า	หมู่บ้าน
hora	ไม่ได้แปลว่า หมอดู	แต่แปลว่า	โจร

แหล่งข้อมูล

www.buddhistnun.net

www.mysrilankaholidays.com

www.museum.gov.lk

<http://sameaf.mfa.go.th>

www.speaksinhala.com

www.srilankaheritages.com

[wwwhttp://www.cia.gov/index.html](http://www.cia.gov/index.html)

www.dtn.go.th

www.expatsblog.com

www.google.com

www.gotoknow.org

www.gov.lk

www.lankainfo.com

www.lonelyplanet.com

www.wikipedia.org

ข้อมูลจากแผ่นพับแนะนำการท่องเที่ยวของหน่วยงานการท่องเที่ยวของศรีลังกา

“ของดีศรีลังกา คู่มือแนะนำเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” ลังกากุมาร กุมภาพันธุ์ 2555

“พาไปดูงาน สมโภชยอดฉัตรรัตนเจดีย์ ที่กรุงโคลัมโบ ประเทศศรีลังกา” บุญมี วิจิตรมาลา
นิตยสารคู่สร้างคู่สม ฉบับที่ 671 ประจำวันที่ 10-20 เมษายน 2553 หน้า 47 -53

“ไปศรีลังกา กราบพระเขี้ยวแก้วที่เมืองแคนดี้” กำธร ตริภาพนาถ นิตยสารกุลสตรี ฉบับที่ 951
ปีที่ 16-31 สิงหาคม 2553 หน้า 106 -111

“เที่ยวถ้ำ...ย่อรอยธรรม ‘ดัมบุลลา’” สมาร์ทไลฟ์-เที่ยวตามตะวัน ไทยรัฐ วันเสาร์ที่
27 กรกฎาคม 2556 หน้า 7